Parivartio

No: 1 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI 61. vuosikerta 17.2.2022

Paikallispuolustusta vahvistetaan rajusti lähivuosina

s. 10-12

Rajavartiolaitokselle huippumodernit vartiolaivat s. 3

Louhisaaren Reserviläisten vireä ensivuosikymmen s. 4

Anton Mäki oli vapaussoturi ja tykistökomentaja s. 6

Suomen puolustus muuttuu maailman mukana s. 10-11

Parivartion kuusi vuosikymmentä s. 12

In memoriam: Juhani Pulkkinen (1956-2021) s. 13

PÄÄKIRJOITUS

Palataanpas normaaliin

Vuosi on taas vaihtunut ja katseet kohdistuvat tulevaan. Jokaisella varmasti mielessä pyörii ajatus siitä, onko tämä vuosi nyt viimeinen koronan varjossa vai joudummeko edelleen elämään varpaisillamme välttäen kontakteja toisiin ihmisiin maskit kasvoilla. Luulen, että korona eri muunnoksineen on tullut jäädäkseen kausi-influenssan tapaan ja meidän on vaan opittava elämään sen kanssa. Jokainen meistä voi varmasti edesauttaa lähes normaaliin palautumista ottamalla suositellut rokotteet sekä huolehtimalla muista viranomaisten antamien ohjeiden noudattamisesta. Siksi uskon vahvasti, että tänä vuonna pystytään palaamaan lähes samalle aktiivisuuden tasolle kuin mitä reserviläistoiminnassa oli ennen koronaa.

Kannustankin yhdistyksiä järjestämään tapahtumia viranomaisohjeita noudattaen ja kehittämään uusia tapoja aktivoida jäsenistöä maanpuolustuksen pariin. Kuten olen aiemminkin sanonut, niin tapahtuman ei tarvitse olla massiivinen julkinen tapahtuma, vaan se voi olla pienimuotoisempaa toimintaa jäsenistön kiinnostuksen mukaan. Yhdistysten luottamushenkilöillä onkin merkittävä rooli toiminnan ylläpidossa ja kehittämisessä. Myös kentän ääntä kannattaa kuunnella herkällä korvalla, koska jäsenistöllä on monesti hyviä ajatuksia toiminnan kehittämiseksi.

Toiminnan kehittämiseksi haluankin tuoda tässä yhteydessä koko jäsenistölle tiedoksi muutaman viestintään ja tiedottamiseen liittyvän asian. Jotta koko jäsenistölle saadaan varmemmin tietoa tulevista tapahtumista ja vuosikellon mukaisista merkittävistä päivämääristä, tulen julkaisemaan kummankin piirin internet-sivuilla alati päivittyvää tapahtumakalenteria ja vuosikelloa. Kyseiseen linkin takana olevaan pdf-dokumenttiin on kirjattu piirien ja yhdistysten tapahtumia päivämäärineen, paikkoineen ja mahdollisine lisätietoineen. Lisäksi kyseisestä dokumentista löytyy yhdistyksiä velvoittavia päivämääriä esimerkiksi erilaisten huomionosoitusesitysten ja ylennysesitysten tekemiselle.

Tällä haluan aktivoida jäsenistöä mukaan toimintaan, jottei reippaiden maanpuolustustoimijoiden huomioiminen jää pelkästään luottamushenkilöiden muistin varaan. Tapahtumakalenterista ja vuosikellosta puuttuu vielä yhdistysten ja piirien tapahtumia, jotka piirien tapahtumakalenterissa oli merkitty ilman päivämäärää ja/tai paikkaa. Siksi pyydänkin kaikkia asioista tietäviä laittamaan tapahtumatietoja piirien toimiston sähköpostiin (vsres@co.inet.fi) mahdollisimman pian, jotta tietoja saan päivitettyä nettisivuille. Kehotankin jäsenistöä aika ajoin käymään piirien nettisivuilla viimeisimpien tietojen saamiseksi.

Toinen viestintään ja tiedottamiseen liittyvä asia on jo aiemmin mainitsemani sosiaalisen median kanavien, Instagram ja Facebook, käyttö. Otan mielelläni vastaan yhdistyksiltä kuvia ja tekstejä tapahtumiin liittyen, jotta voin niitä julkaista näissä kanavissa. Kuvat ja tiedot voi laittaa yllä olevaan sähköpostiin, josta käyn ne poimimassa ja julkaisen. Osa yhdistyksistä onkin jo ollut aktiivinen tässä aisassa ja se on hyvä asia. Tällä tavoin me saamme asiaamme ja toimintaamme laajemmin tutuksi kansalaisille, koska kaikille ei tule tätä maan mainiota piirien tiedotuslehteä.

Sosiaalisen median ja piirien/yhdistysten nettisivujen avulla voimme markkinoida toimintaa myös ei-jäsenille ja kuka tietää, vaikka saisimme siten henkilöstöä innostumaan toiminnasta. Maata kun voi puolustaa mies tai nainen, mutta ei sivustakatsoja.

Tällä aasinsillalla päästäänkin tämän pääkirjoituksen viimeiseen aiheeseen eli puolustusselontekoon ja reserviläisiin. Lehdessä on syventävää tietoa Puolustusselonteosta Puolustusministeriön neuvottelevan virkamiehen Karoliina Honkasen kirjoittamana. Lisäksi Lounais-Suomen Maanpuolustuspiirin valmiuspäällikkö Tino Puhakka valottaa MPK:n kautta avautuvaa mahdollisuutta päästä osaksi paikallisjoukkojen sijoitettua henkilöstöä sekä itse olen kirjoittanut muutaman sanasen reserviläisten mahdollisuuksista tulevaisuudessa Puolustusselonteon pohjalta. Eli kaiken kaikkiaan käsissäsi on taas mielenkiintoinen ja ajankohtaisiin asioihin paneutuva vuoden 2022 ensimmäinen Parivartio.

Antoisia lukuhetkiä,

Joni Lindeman
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Parivartion säilyminen paperisena vaatii yhteistyötä

Suomessa on luettu paperista suomalaista lehteä ensimmäisen kerran noin 250 vuotta sitten. Vuonna 1771 alkoi ilmestyä turkulaisen Aurora-seuran ruotsinkielinen lehti nimeltä Tidningar Utgifne Af et Sällskap i Åbo (”Erään turkulaisen seuran julkaisemia lehtiä”). Lehti painettiin vuonna 1642 perustetussa Frenckellin kirjapainossa, joka oli vuonna 2008 toimintansa lopettaessaan Suomen vanhin yritys. Nykyään tuo kunnia on vuonna 1649 perustetulla Fiskarsilla.

Ensimmäinen suomenkielinen sanomalehti, Suomenkieliset Tieto-Sanomat, ilmestyi niin ikään Turussa vuonna 1776. Lehden toimittajana toimi silloinen Mynämäen kirkkoherra **Antti Lizelius**, aikansa paras suomen kielen tuntija. Opetustarkoituksessa toiminut lehti ilmestyi joka toinen viikko vuoden ajan, kunnes Lizelius joutui vuoden lopussa toteamaan, että ”ulottuvaisten ostajien” puutteessa lehden julkaisemisen täytyy ”seisahtaa joxi kuxi ajaxi”. Tilapäinen tauko jäi valitettavasti pysyväksi, ja seuraava suomenkielinen lehti oli vasta vuonna 1820 ilmestynyt Turun Wiikko-Sanomat. Sisällöltään köyhänä tämä lehti puolestaan kuihtui melko pian kannatuksen puutteeseen. (Lähde: Wikipedia)

Edessäsi näkyvä Varsinais-Suomen Reserviläispiirien tiedotuslehti Parivartio ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1961. Viime vuonna julkaistiin siis jo kunniakas 60. vuosikerta. Vuoden 2022 ensimmäisen Parivartion teemana on viestintä, joten piirien yhteisen viestintätoimikunnan kädenjälki näkyy vahvasti lehdessä olevien kirjoitusten hankinnassa esimerkiksi valtionhallinnon virkamiehiltä ja yhteistyötahoilta.

Viestintä-teeman vuoksi myös tämän piirikirjoituksen kirjoitusvuoro osui piirien puheenjohtajistosta juuri allekirjoittaneelle. Olen ollut toimikunnan jäsenenä runsaat viisi vuotta. Viimeiset kaksi vuotta viestintätoimikunta on ollut OTKES:n entisen johtajan, nykyisin TVO:n turvallisuusjohtajana työskentelevän **Veli-Pekka Nurmen** tehokkaassa komennossa. Veli-Pekka on siirtymässä kaksivuotisen puheenjohtajakautensa jälkeen sivuun, ja vetovastuu siirtyy tämän vuoden alusta Reserviläispiirille. Suuret kiitokset Veli-Pekalle, jonka rautainen ammattitaito ja laaja verkosto on ollut suureksi hyödyksi viestintätoimikunnan työskentelyssä! Toivottavasti Veli-Pekka jatkaa edelleen toimikunnan jäsenenä.

Parivartion säilyminen paperisena ei ole itsestäänselvyys. Kohonneiden painatus- ja postikulujen vuoksi ulkopuolista taloudellista tukea tarvitaan välttämättä yhä enenevässä määrin. Osa Parivartion tukirenkaan jäsenistä, eli Parivartion toimintaa tukevista yrityksistä, on poistunut ringistä, ja uusia tarvittaisiin tilalle.

Piirin toiminnanjohtaja **Joni Lindeman** onkin ansiokkaasti ottanut härkää sarvista ja laatinut mainosmateriaalia yhdistyksille mainos- ja ilmoitusmyyntiä sekä tukirenkaan kasvattamista silmällä pitäen. Materiaali on lähetetty yhdistysten puheenjohtajille ja sihteereille, ja ne löytyvät myös piirien nettisivuilta. Porkkanana yhdistyksille tarjotaan piirin toimesta palautuksena puolta hankituista ilmoitustuloista. Uutena vaihtoehtona Joni ja Parivartion toimituspäällikkö **Teemu P. Peltola** ovat kehitelleet vuosialennuksen, eli ilmoitusmyynnin hinnasta tippuu noin 40 % pois, jos yksittäisen ilmoituksen sijaan päättää mainostaa vuoden kaikissa kuudessa numerossa. Tarkemmat tiedot ilmoitusten hinnoista voi tarkistaa yhdistyksille lähetetystä materiaalista. Parivartion mediakortti 2022 löytyy myös piirien nettisivuilta.

Ottakaamme kaikki haaste vastaan niin yhdistyksinä kuin yksittäisinä jäseninä, ja mietitään, mistä löytäisimme sopivia tahoja lehden asiakkaiksi. Koska lehti on sisällöllisesti ja laadullisesti ensiluokkainen, mainosmyyntiä ei tarvitse ainakaan hävetä. Lehti tavoittaa yli 5 000 lukijaa, joten rahalle saa kyllä vastinetta. Samalla ilmoittaja tulee tukeneeksi meille kaikille tärkeitä maanpuolustuksellisia arvoja. Mikäli jäsenenä tai yhdistyksen edustajana et itse rohkene ottaa yhteyttä potentiaaliisiin tukijoihin, niin lähetä vinkki Jonille piiritoimistoon.

Digitalisoituminen aiheuttaa väkisin paineita miettiä Parivartion tulevaisuutta. Pystymmekö säilyttämään lehden paperisena? Mikäli lehden tuottaminen tulee tulevina vuosina taloudellisesti entistä haastavammaksi, joudutaan kenties pohtimaan painosmäärien pienentämistä ja lehden tarjoamista osalle lukijoista pelkästään sähköisenä. Toisaalta monelle lukijalle paperisella lehdellä on suuri merkitys jäsenyyden säilymisen kannalta, ja heitä piirit eivät halua menettää. Esimerkiksi Reserviupseeriliitolla on muutenkin hankaluuksia säilyttää jäsenmäärää entisellään, kun ikäluokat vanhenevat, ja uusia upseereja koulutetaan nykyisin paljon vähemmän kuin vaikkapa 1990-luvulla. Sähköisen median vallatessa alaa piirihallitukset joutuvat varmasti pohtimaan Parivartion tulevaisuutta vielä useaan otteeseen lähivuosina. Mikäli ilmoitusmyyntiä saadaan pysyvästi lisättyä ja tukirengasta vahvistettua, edellä mainitut huolet ovat ainakin joksikin aikaa selätetty.

Hyvää alkanutta vuotta kaikille Parivartion lukijoille!

Tomi Hoppela
Varsinais-Suomen Reserviupseeripiirin 1. varapuheenjohtaja

HENGENRAVINTOA

Elämässä veljeni, elämässä

Muutama vuosi sitten, kun vielä sai matkustella, sain olla pyhiinvaelluksella Santiago de Compostelaan kolmen vanhan koulukaverini kanssa. Vaelsimme reppuinemme Portugalin rajalta Santiagoon ja nautimme keväisestä Espanjan luonnosta.

Tällä matkalla koin paljon ihmeellisiä asioita, mutta yksi jäi erityisesti mieleeni. Kun meitä vastaan tuli paikallisia ihmisiä, niin jokainen tervehti meitä iloisesti. Kuka sanoi "Hola", kuka toivotti hyvää pyhiinvaellusta "Buen camino". Kun olimme eräässä pienessä kaupungissa hikisinä, parransänkisinä ja janoissamme etsimässä katukahvilaa, vastaan tuli pieni tyttö, joka hymyili iloisesti ja sanoi meille "Buenos dias". Miten ihmeellisen hyvältä se tuntuikaan! Miten tuo pieni tyttönen uskalsi katsoa meitä silmiin ja tervehtiä, meitä rumia ja likaisia miehiä?

Jäin miettimään, olisiko tällainen välitön iloisuus ja toisen huomioiminen mahdollista Suomessa. Pieni teko ja siitä seuraa toiselle iloinen mieli. Varmasti Espanjan ja Suomen kulttuurit ovat erilaisia eikä niitä voi yhteen sulattaa. Eikä se ole tarkoituskaan, mutta tämän iloisen hymyn ja tervehtimisen haluaisin meille, ainakin Varsinais-Suomeen. Olisiko meistä välittämään toisesta, ennen kuin hän on kuollut?

Ruskolla tutustuin jo vuosia sitten vanhaan naiseen, joka opetti minulle suuren viisauden. Hän ihmetteli, miksi ihmiset vievät kukkia haudoille. Miksi he eivät vie näitä kukkia ystävilleen silloin, kun he vielä elävät? Eivät ne vainajat ole siellä haudoilla katselemassa ja iloitsemassa näistä kukista.

Raamatussa apostoli Paavali kirjoitti kerran: Me näet olemme se hyvä tuoksu, joka Kristuksessa nousee Jumalan luokse (2.Kor.2:15 UT2020). Meille on annettu niin paljon. Miksi emme jaa sitä hyvää toiselle? Olemme Jeesukselta saaneet armahduksen ja syntien anteeksisaamisen, siis ilon ja valon omaan pimeään elämäämme. Jaetaan sitä toisillemme, jo tässä elämässä. Jeesuksen suurin käsky oli se, että rakastakaa toisianne. Ja varmasti hän tarkoitti, että tehkää se vielä kun elätte.

"Jos haluat tehdä jonkun onnelliseksi, ole hyvä ja näytä se hänelle.
Jos haluat antaa kukkasen, älä odota, että hän kuolee.
Lähetä se tänään, rakkaudella.
Jos haluat, sanot: rakastan sinua
kotivälle tai ystävälle
lähellä ja kaukana.
Elämässä veljeni, elämässä.
Älä odota kunnes ihmiset kuolevat,
rakasta heitä juuri nyt ja näytä, että välität.
Tulet itsekin onnelliseksi
ja opit antamaan onnea
muille.
Älä käy hautausmailla
peittämässä hautoja kukkasilla,
peitä jo nyt sydämet
rakkaudella.
Elämässä veljeni,
elämässä." (Eyvind Skeie, Kesämaan lapsi, 1987)

Pasi Salminen
Ruskon kirkkoherra

Parivartio 1/2022 Rykmentintie 15, 20810 TURKU, matkapuh. 040 160 8001, sähköposti vsres@co.inet.fi

Päätoimittaja
Joni Lindeman
040 160 8001
vsres@co.inet.fi

Toimituspäällikkö
Teemu P. Peltola
parivartio@gmail.com

Julkaisija
Varsinais-Suomen Reserviupseeripiiri ry
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri ry

Toimitusneuvosto
Marko Silvander
Kari Nummila
Tapio Peltomäki
Jussi Posio
Tuula Rahkonen
Olli Alho

Taitto ja kuvankäsittely
Salon Seudun Sanomat Oy

Painopaikka
Salon Lehtitehdas 2022

Pankki
Turun Seudun Osuuspankki
Pääkonttori
FI68 5710 0420 0801 37

Jäsenistömme on ostokykyistä ja useita ammattialoja edustavaa.

Lehden painos 5 000 kpl
Seuraava numero ilmestyy **13.4.2022**
Aineisto toimitukseen **28.3.2022**

Vartiolaiva 2025 -hanke on Rajavartiolaitoksen kaikkien aikojen suurin

Avomerten huippumodernit helikopterikentät

Olli Posti

Rajavartiolaitos on sisäministeriön alainen organisaatio, jonka päätehtävät ovat rajavalvonta, rajatarkastukset, meripelastus, ympäristövahinkojen torjunta, rikostorjunta, maanpuolustus ja kansainvälinen yhteistyö. Rajavartiolaitos koostuu esikunnan lisäksi neljästä rajavartiostosta, kahdesta merivartiostosta sekä Vartiolentolaivueesta ja Raja- ja merivartiokoulusta.

Merivartiostot vastaavat merialueiden operatiivisesta toiminnasta. Suomenlahden merivartioston toiminta-alue ulottuu itärajalta Hangon läntiselle selälle ja Länsi-Suomen merivartioston toiminta-alue vastaavasti Hangosta Perämerelle Ruotsin rajalle saakka. Laajat vastuualueet, monipuolinen tehtäväkenttä ja toisistaan poikkeavat olosuhteet edellyttävät monentyyppistä kalustoa tehtävien hoitamiseen.

Avovesikaudella saaristossa ja rannikolla operoi RV-luokan rannikkovartioveneitä, PV-luokan partioveneitä, NV-luokan nopeita veneitä sekä AV-luokan apuveneitä. Talvikaudella hyödynnetään lisäksi erikokoisia ilmatyynyaluksia, hydrokoptereita ja moottorikelkkoja.

Avomeritoimintaa varten merivartiostoihin on sijoitettu ulkovartiolaivoja, joita on tällä hetkellä käytössä kolme kappaletta. Vuonna 2014 valmistunut vartiolaiva Turva on sijoitettu Suomenlahden merivartiostoon ja vuosina 1986 ja 1987 valmistuneet vartiolaivat Tursas ja Uisko Länsi-Suomen merivartiostoon. Näiden kolmen laivan lisäksi käytössä on viime vuosiin saakka ollut vuonna 1994 valmistunut vartiolaiva Merikarhu, josta luovuttiin vuonna 2019. Alus siirtyi merenkulun koulutuskäyttöön Kotkaan.

Rajavartiolaitoksella on pitkä historia vartioalusten hankintojen ja operoinnin parissa. Vuonna 1930 perustettu merivartiolaitos operoi höyrykäyttöisiä vartioaluksia heti toimintansa alusta saakka. Ajan saatossa vaatimukset aluksia kohtaan lisääntyivät ja monia erityyppisiä ja kokoisia aluksia hankittiin.

Vartiolaiva Turva käyttöön vuonna 2014

Tähän asti suorituskykyisimmän avomerikaluston hankkimiseksi käynnistettiin Rajavartiolaitoksessa vuonna 2009 UVL10-hanke, jonka tavoitteena oli hankkia kaksi entistä suurempaa, ympärivuotiseen käyttöön ja kaikkiin Itämeren sääolosuhteisiin soveltuvaa monitoimista ulkovartiolaivaa. Hanke sai lopulta rahoituksen yhteen alukseen, ja vartiolaiva Turva vastaanotettiin vuonna 2014 STX Europen Rauman telakalta. Alus herätti valmistuttuaan suurta kansainvälistäkin huomiota ja on osoittanut suorituskykynsä valvontatehtävissä, vaativissa meripelastustilanteissa ja ympäristövahinkojen torjunnassa.

Tärkeimpiä suorituskykyjä LNG-polttoaineella toimivalla VL Turvalla on helikopterikenttä, 100 tonnin hätähinauskyky, 600 henkilön evakuointikapasiteetti, yli 20 solmun huippunopeus, dynaaminen paikallaanpitojärjestelmä, laivapalojen sammutuskyky, monipuoliset valvontajärjestelmät, sukelluskello, monipuolinen venekalusto, kemikaalintorjuntakyky sekä 1200 m3 öljynkeräyskapasiteetti. Turva toimii erinomaisena referenssinä kehitettäessä uusia vartiolaivoja.

Vartiolaiva 2025 turvaa merellisen

Operatiivinen analyysi, jossa huomioidaan myös alusten telakoinnit ja mahdolliset vikaantumiset, on osoittanut, että Rajavartiolaitos tarvitsee vähintään kolme ulkovartiolaivaa tehtäviensä hoitamiseen. Vaikka tämänhetkinen laivojen lukumäärä on oikea, ovat Tursas ja Uisko selkeästi vanhentuneita, kun tarkastellaan jatkuvasti laajemmaksi kehittyvää tehtäväkenttää. Aluksissa on lisääntyvä määrä teknisiä ongelmia, joka aiheuttaa keskeytyksiä ja tekee ylläpidosta kallista.

Laivat on peruskorjattu 2000-luvun alussa, eikä uutta peruskorjausta voida enää arvioida kustannustehokkaaksi. Tästä syystä Rajavartiolaitoksessa käynnistettiin alkuvuodesta 2019 Vartiolaiva 2025 -hanke, jolla laivakaluston kokonaissuorituskyky saatetaan ajanmukaiselle tasolle.

Vartiolaiva 2025 -hankkeen tavoitteena on hankkia kaksi uutta Turva-luokan alusta. Hankkeen myötä Tursaksesta ja Uiskosta luovutaan, jonka jälkeen Rajavartiolaitoksen laivakalusto koostuu kolmesta modernista ulkovartiolaivasta. Pohjatyöt hanketta varten käynnistettiin epävirallisesti jo vuonna 2017, jolloin aloitettiin alustava kartoitus toiminnallisista vaatimuksista ja hahmoteltiin Rajavartiolaitoksen esikunnan omana työnä useita vaihtoehtoisia laivakonsepteja. Hankkeen käynnistämisen tullessa ajankohtaisemmaksi teettiin laiva- ja tietotekniikan alan yrityksillä noin kymmenen niin sanottua ”State-of-the-Art” -selvitystä tekniikan nykytason selvittämiseksi.

Hankkeessa katsottiin tärkeäksi, että sekä kokemukset VL Turvasta, että kehittynyt tekniikan taso huomioidaan laadittaessa vaatimuksia uusille aluksille. Selvitysten aiheet käsitteli vät referenssialuksia, runkomuotoja, propulsiokoneistoa ja tietoteknisiä ratkaisuja, sekä erityisesti energiatehokkuutta, josta muodostui tärkeä kehitysteema VL Turvaan nähden.

Hankinnan toteuttamiseksi järjestettiin keväällä 2021 tarjouskilpailu. Etukäteen luodun tarkan vertailukriteeristön perusteella Meyer Turku Oy valittiin tarjouskilpailun voittajaksi ja mukaan jatkoneuvotteluihin. Telakan kanssa solmittiin aiesopimus elokuussa 2021. Tätä kirjoittaessa sopimusneuvottelut ja teknisen erittelyn luominen on käynnissä tavoitteenaan yhteensovittaa tavoiteltu laivakonsepti ja hankkeelle myönnetyt määrärahat. Neuvottelujen pohjalta laivasopimus pyritään allekirjoittamaan vuoden 2022 aikana, jolloin uudet alukset olisivat operatiivisessa käytössä vuoteen 2026 mennessä.

Kahden uuden aluksen käyttöönotto on Rajavartiolaitoksen historian suurin hanke ja aiheuttaa kehitystarpeita monille osa-alueille itse laivojen lisäksi. Näiden tekijöiden huomioimiseksi hanke on jaettu useaan osaprojektiin. Varsinainen aluskonsepti kehitetään Operatiiviset vaatimukset-sekä Laivatekniset ratkaisut -osaprojektien toimesta. Omat osaprojektinsa on myös mm. henkilöstövaikutuksille, käyttö- ja ylläpitohuollolle sekä tukeutumisratkaisuille.

Rajavartiolaitos

Uusien rajavartiolaivojen varustukseen kuuluu kolme pienempää mereen laskettavaa venettä: partiovene, työvene ja nopea RIB-vene. Havainnekuva.

Uusien alusten ominaisuuksia

Hankkeessa on tunnistettu useita kehityskohteita, joiden toteuttamisen laajuuden sanelee budjetin asettamat reunaehdot. Uusien alusten tehtävät ja pääominaisuudet ovat samat kuin VL Turvalla. Edellä mainittujen Rajavartiolaitoksen päätehtävien lisäksi alukset valvovat meri- ja vesiliikennettä ja osallistuvat kalastuksen ja metsästyksen valvontaan. Aluksilla on myös johtamis- ja tukialusrooli monien merellisten yhteistyöviranomaisten operaatioissa.

Suorituskyvyn perusta syntyy erinomaisesta merikelpoisuudesta ja ohjailukyvystä, noin 20 solmun huippunopeudesta, yli 4000 meripeninkulman toimintamatkasta sekä itsenäisestä jäissäkulkukyvystä. Turvalle aikanaan uutena ominaisuutena tuotu helikopteri laskeutumiskyky on todettu tarpeelliseksi, ja sitä pyritään edelleen kehittäämään suunnittelemalla helikopterikenttää aluksen perään.

Rajaturvallisuustehtävissä tilannekuvan ylläpito ja johtamiskyky varmistetaan monipuolisilla järjestelmillä. Aluksilla on kyky kahden yhtäaikaisen operaation johtamiseen. Tämä huomioidaan mm. tilajärjestelyissä. Meripelastuksen osalta painopiste on kyvyssä vastata vaativiin monialaonnettomuuksiin. Kriittiset suorituskyvyt kuten hätähinaus, evakuointikyky ja laivapalojen sammutuskyky säilytetään VL Turvan hyväksi havaitulla tasolla.

Peräkannen alue on meripelastustoiminnan keskiössä ja sitä kehitetään entistä monikäyttöisemmäksi. Ensihoitotilat sijoitetaan siten että potilaiden siirtomatka helikopterikentältä, veneiltä ja pelastusporteilta on mahdollisimman lyhyt.

Öljyntorjuntakapasiteetti arvioidaan laivaston kokonaissuorituskyvyn perusteella. Kapasiteetti tulee kummankin aluksen osalta jopa kymmenkertaistumaan edeltäjiinsä Tursakseen ja Uiskoon nähden. Öljyä voidaan kerätä tyynessä vedessä, aallokossa ja jäissä. Aluksilla on jatkuvasti mukana 800 metriä raskasta öljypuomia öljyvahingon leviämisen estämiseksi. Toimintakyky kemikaalipilvessä toteutetaan sisätilojen ylipaineistuksen ja ulkoa tulevan ilman suodatuksen avulla. Kemikaaleja voidaan kerätä erityiseen haponkestävästä teräksestä valmistettuun tankkiin.

Alusten varustukseen kuuluu kolme erilaista venettä. Nopeaa reagointia varten on valmiusveneenä 9 metriä pitkä avoin RIB-vene, joka yltää yli 50 solmun nopeuteen ja voidaan laskea mereen kovassakin aallokossa. Pidempiaikaista partiointia varten aluksella on katettu partiovene, joka toteutetaan itseoikaisevana ja on siten turvallinen myös ääriolosuhteissa. Öljyntorjuntaa, kelirikkoa, työtehtäviä ja palonsammutustehtäviä varten aluksilla on uppoumarunkoinen työvene, johon harkitaan uutena ominaisuutena myös etäohjausmahdollisuutta.

Aluksilla on vedenalaista havainnointikykyä ja miehistöön kuuluu jatkuvasti sukeltajia vedenalaisten pelastustehtävien suorittamiseksi. VL Turva on varusteltu vaativampiin vedenalaisiin työsuoritteisiin. Rajavartiolaitoks osallistuu myös sotilaalliseen maanpuolustukseen, painopisteen ollessa alueellisen koskemattomuuden valvonnassa ja turvaamisessa sekä taistelevien yksiköiden tukitoiminnoissa. Vartiolaivoilla on näihin tehtäviin soveltuvaa aseistusta sekä hyvä selviytymiskyky eri tilanteissa.

Alusten koneisto pyritään toteuttamaan mahdollisimman energiatehokkaaksi ja ympäristöystävälliseksi. Tulevaisuuden polttoaineisiin kuten metanoli ja ammoniakki varaudutaan mahdollisuuksien rajoissa. Vartiolaivan operointiprofiili poikkeaa merkittävästi kauppalaivasta, ja sisältää suuren määrän matalan kuorman tilanteita.

Toisaalta suurta tehoa tarvitaan ajoittain. Päädiselmoottoreiden ja akuston muodostama hybridikoneisto on katsottu parhaiten edellä mainittuja tekijöitä palvelevaksi vaihtoehdoksi. Akuston avulla voidaan tuottaa laivan tarvitsema sähkö yöaikana oltaessa ankkurissa tai laiturissa. Akusto tasaa myös koneiston kuormitusta ja toimii niin sanottuna back-up voimanlähteenä ajettaessa saaristossa yhdellä pääkoneella. Näiden tekijöiden myötä alusten kokonaisenergiatehokkuus paranee ja hiilijalanjälki pienenee.

Vartiolaiva 2025 -hankkeessa syntyvät uudet alukset on tarkoitus saada operatiiviseen käyttöön vuoteen 2026 mennessä. Alusten toimintaalueena on koko Suomen rannikko Virojoelta Tornioon, painottuen avomerelle. Alusten sijoituspaikkoja ja tukeutumismallia ei tätä kirjoitettaessa ole päätetty.

Yhteensä kolmen nykyaikaisen aluksen myötä merellinen suorituskyky tulee nousemaan uudelle tasolle. Rajavartiolaitoksella on jatkossa käytössään ajanmukainen kalusto kaikkein vaativimpienkin turvallisuustehtävien ympärivuotiseen suorittamiseen kaikissa Itämeren olosuhteissa.

Kirjoittaja on VL2025-hankkeen apulaisprojektipäällikkö.

LYHYET

Liitot marssivat 4000 euroa veteraaneille

Suomen Reserviupseeriliitto haastoi toukokuussa 2021 Reserviläisliiton leikkimieliseen marssikilpailuun vuoden 1941 maaottelumarssin hengessä. Tavoitteena oli saada molempien liittojen piirit ja yhdistykset mukaan haastekampanjaan ja siten mahdollisimman moni reserviläinen marssimaan.

Muistomarssin ajankohdaksi valittiin Suomi-Ruotsi maaottelumarssin mukaisesti 4.-25.5.2021, jonka aikana vähintään kymmenen kilometrin yhtenäisen marssin suorittaneet henkilöt laskettiin mukaan marssihaasteeseen.

Muistomarssilla liitot halusivat paitsi kannustaa reserviläisiä liikkumaan myös kunnioittaa veteraanisukupolvea. Niin Reserviläisliitto kuin Suomen Reserviupseeriliittokin sitoutuivat lahjoittamaan Maaottelumarssin hengessä Veteraanikeräykselle 500 euron lahjoituksen, jonka lisäksi liitot maksoivat jokaisesta 500 marssijaa ylittäneestä marssijasta yhden euron aina 2000 marssijaan saakka. Maaottelumarssin marssijat keräsivät Veteraanikeräykselle yhteensä 4000 euroa.

Reilun kolmen viikon aikana yksittäisiä rajaehdot täyttäneitä marssisuorituksia kerättiin yhteensä 5 021. Näistä 38 prosenttia oli Reserviläisliiton jäsenjärjestöihin kuuluvia marssijoita, 33 % Suomen Reserviupseeriliiton jäseniä ja 24 % ilmoitti, ettei kuulu mihinkään maanpuolustusjärjestöön. Kilometrejä kertyi muistomarssin aikana yhteensä 61 905 kilometriä. Tämä on keskimäärin 12,3 kilometriä per marssihaasteen suorittanut marssija.

Turvallisuus-webinaarin koosteet netissä

Suomen Reserviupseeriliitto järjesti marraskuussa yhteistyökumppaneidensa kanssa kokonaisturvallisuutta käsittelevän kolmiosaisen webinaarisarjan, johon osallistui satoja seuraajia.

Ensimmäisen osion aiheena oli reservin osaamisen kehittäminen niin Puolustusvoimien, Maanpuolustuskoulutus MPK:n kuin reserviläisjärjestöjen kautta. Toisella kerralla pureuduttiin toimintaan kunnan häiriö- ja poikkeusolosuhteissa, sekä muille viranomaisille annettavaan apuun. Webinaarin kolmas osio käsitteli naisten osallisuutta kokonaisturvallisuuden tekijöinä, vapepan alueellista ja kansallista toimintaa, sopimuspalokuntia, sekä paikallisyhteisöjen roolia hyvinvoinnin ja turvallisuuden edistäjinä.

Webinaarit löytyvät videomuodossa osoitteesta www.rul.fi ja ovat vapaasti katsottavissa.

Maan suurin kapteeni Valtosen komentoon

Teemu P. Peltola

Jäsenmäärältään valtakunnan suurin reserviupseeriyhdistys, Turun Reserviupseerit ry., sai vuoden vaihteessa uuden puheenjohtajan, kun yhdistystä liki vuosikymmenen luotsannut kapteeniluutnantti (res.) **Juha-Pekka Sainio** valittiin Varsinais-Suomen reserviupseeripiirin puheenjohtajaksi.

Turkulaiset saivat uuden puheenjohtajan kapteeni (res.) **Lauri Valtosesta**, 41, joka asuu vielä tällä hetkellä Porissa.

-Varusmiespalvelukseni suoritin Porin prikaatissa vuonna 2000 ja heti kotiuduttuani liityin Turun Reserviupseereihin. Muutin sittemmin Poriin ja loikkasin Porin reserviupseerikerhoon, mutta nyt olen jälleen palannut juurilleni Turkuun, kertoo Valtonen.

Siviilissä Valtonen on KTM, MBA ja pitkän linjan pankkimies. Hän työskentelee varallisuudenhoidon yksikönjohtajana Nordean Lounais-Suomen alueella. Hän on ollut aktiivisesti mukana myös MPK:n toiminnassa.

-Turun Reserviupseerien puheenjohtajana olen ottanut ensisijaiseksi tehtäväkseni varmistaa reserviupseeritoiminnan jatkuvuuden ja menestyksen edellytykset tulevaisuudessa. Se on melkoinen pala purtavaksi, mutta toimintaympäristön muuttuessa päivä päivältä nopeammin, meidän on kyettävä elämään murroksen mukana.

Turun reserviupseerien jäsenmäärä elää jonkin verran, kuten muissakin yhdistyksissä. Tällä haavaa jäseniä on hieman alle 900.

Reserviläiskenttä on murroksessa

Valtoselle reserviupseerius merkitsee ensisijaisesti vastuunkantoa.

Lauri Valtosen arkisto

Lauri Valtonen luotsaa puheenjohtajana jäsenmäärältään maan suurinta reserviupseeriyhdistystä, Turun Reserviupseereja.

-Sotilaallisessa mielessä reservin upseerin tulee huolehtia omasta osaamisestaan ja fyysisestä toimintakyvystään. Minulle reserviupseerius merkitsee sen lisäksi omien kykyjeni ja taitojeni käyttämistä siihen, miten voin etsiä ja edistää maamme hyötyä ja parasta myös siviilissä ja rauhan aikana sotilasvalani mukaisesti, kertoo Valtonen.

Hänen mielestään toiminnan suurin haaste tulevaisuudessa on muuttuvassa ajassa eläminen. Hän viittaa reserviläistoiminnan ohella myös maamme koko laajaan yhdistyskenttään, jonka hän näkee olevan totutussa muodossaan murroksessa.

-Valtaosa yhdistyksistä kautta maan kärsii jäsenkadosta ja jäsenistön ikääntymisestä. Meillä on vahva ja vakaa kunniakkaista perinteistä koostuva ideologinen pohja, jonka varaan on hyvä rakentaa tulevaa, mutta miten saamme 2000-luvulla syntyneet nuoret upseerit tietoiseksi tekemisestämme ja tiedämmekö me todella, mitä tämän päivän 21-vuotias vänrikki reserviupseeriudeltaan tai reserviupseeriyhdistykseltä odottaa, kysyy Valtonen.

-Erityisesti nyt koronapandemian toivottavasti taittuessa meidän tulee pysähtyä miettimään, millaisessa muodossa palautamme toimintamme täydelle höyrylle. On tarpeen tiedostaa, että 2000-luvulla syntynyt upseeriveljemme tai -sisaremme voi nähdä eri asioita itselleen merkityksellisenä ja toimintaan aktivoivana.

Kaikkein opettavaisin inttikokemus

Omalta palvelusajaltaan Lauri Valtonen muistelee etenkin rankkaa harjoitusta, joka järjestettiin aliupseerikouluun komennetuille. Harjoituksen runkona oli noin 30 tunnin pituinen hiihtomarssi täydessä varustuksessa ”varsinaissuomalaisen kehnossa lumitilanteessa”.

-Ensimmäisen illan pimeinä tunteina totesin, että minun marssini on nyt tässä, en pysty enempään. Riisuin sukset ja istuin männyn juurelle odottamaan evakuointiautoa. Jono hiljaisia palvelustovereita raahautui ohi, ja heitä katsellessani totesin, että vaikka joka paikkaan sattuu ja jalat ovat velliä, kyllä minä vielä muutaman työnnön jaksan. Nousin ylös ja jatkoin marssia.

Leiripaikalla odotti runsaasti hälytyksiä sisältänyt vähäuninen yö. Aamulla epäusko voimien riittävyyteen iski uudelleen, ja Valtonen kiipesi jo evakuointiauton hyttiin. Varuskuntaan oli matkaa vielä parisenkymmentä kilometriä.

-Katselin kavereiden lähtövalmisteluja ja olin vakuuttunut, ettei ikinä jaksaisi loppuun asti. Taas pieni ääni palasi mieleeni kysyen, että mistäs sinä sen kokeilematta tiedät. Sen ajamana nousinkin autosta, otin kamat lavalta ja hiihdin jälleen jonon perälle. Se yö ja aamu opettivat minulle, että en olekaan luovuttaja, vaan asenne ratkaisee, kertaa Valtonen.

Louhisaaren Reserviläisten ensimmäinen vuosikymmen ollut vireä

Kimmo Kiiveri

Louhisaaren Reserviläiset ry on piirin nuorin yhdistys, perustettu 2011, mutta on noussut alueella tunnetuksi toimijaksi. Piirin toiminta-ajatuksena on tarjota mahdollisuus vapaaehtoiseen maanpuolustukseen kaikille, sukupuolesta ja varusmiespalveluksesta riippumatta. Yhdistyksen kotipaikka on Masku, johon kuuluu nykyään myös Lemu ja Askainen.

Toiminta-alueella on kolme kirkkoa, joiden muistomerkeille asetetaan kunniavartiot jokaisena juhlapäivänä. Näkyvin muistomerkki on Askaisten Ritaripuisto, joka on perustettu Mannerheim-ristin ritarien muiston vaalimiseksi. Ritaripuiston vuosijuhlaa vietetään kesäkuun toisena lauantaina.

Tänä vuonna luvassa on erityisen suuri juhla 15-vuotispäivän kunniaksi, johon toivotaan yhdistyksiä osallistumaan lippulinnaan. Tärkeimpiä toimintamuotoja kunniavartioiden lisäksi ovat ammunta ja Maskun marssin järjestäminen syyskuun lopussa.

Yhdistys järjestää jäsenilleen säännöllisesti Raasin ampumaradalla tilaisuuksia ja tarjoaa mahdollisuuden käyttää aseitaan, jotta ammunnan harrastamisen aloittaminen olisi mahdollisimman vaivatonta.

Pienen yhdistyksen on tehtävä yhteistyötä ja erityisesti Mynämäen seudun reserviläisten kanssa on ollut paljon yhteistyötä ammunnassa. Yhdistys on myös voimakkaasti panostanut medianäkyvyyteen. Paikallisten lehtien kanssa on tiivis yhteys ja erityisesti sosiaalista mediaa pyritään käyttämään ahkerasti.

Yhdistyksen Facebook- ja Instagram-tileille onkin jatkuvasti tullut lisää seuraajia. Reserviläisliiton uusien kotisivujen päivittäminen on huomattavasti vanhoja vaivattomampaa ja yhdistyksen mediatiimi hoitaa itsenäisesti kaikkia kolmea tiedotuskanavaa.

Perinteisempää näkyvyyttä tulee Askaisten kurkkumarkkinoilla ja Lemust leippä -tapahtumassa, joihin yhdistys osallistuu. Piirin teltasta ja ekoaseista on iso apu yhdistyksen ja harrastuksen markkinoinnissa. Markkinat ovat parhaimpia paikkoja rekrytoida uusia jäseniä mielekkään harrastuksen pariin.

Kenttäkelpoisuutta pyritään pitämään yllä vuosittaisella liikuntahaasteella ja 2019 järjestettiin Saksan olympialiiton urheilumitalin suorittaminen saksalaisten reserviläisten kanssa.

Kimmo Kiiveri

Askaisten Ritaripuisto on Louhisaaren Reserviläisten erityisessä suojeluksessa.

AJANKOHTAISTA ALUETOIMISTOLTA

Puolustusvoimien valmius on korkea

Suurvaltojen väliset jännitteet ovat kasvaneet ja erityisesti Ukrainan tilanteen vuoksi kansainvälinen tilanne Euroopassa on kiristynyt. Vaikka Ukraina on uutisoinnin keskiössä, niin viimeisten viikkojen tapahtumat Itämeren alueella viestivät varsin selkeästi, että kyse ei ole vain Ukrainasta, vaan Itämeren ja pohjoisen ulottuvuus on keskeinen osa Euroopan turvallisuusympäristöä.

Kylmän sodan päättyessä varmaan harva uskoi, että olisimme vielä joskus tämän kaltaisessa tilanteessa, jossa valtioiden välinen sodan uhka olisi Euroopassa tosiasiallisesti olemassa. Kylmän sodan päättymisen jälkeen läntinen sotilasliitto keskittyi vahvasti kriisinhallintaan ja periteiseen sotilaalliseen uhkaan varautuminen jäi vähemmällä. Myös naapurimme Ruotsi keskittyi vahvasti kriisinhallintaan, pienensi merkittävästi asevoimiensa vahvuutta ja luopui yleisestä asevelvollisuudesta, jonka seurauksena he nyt rakentavat uudelleen laajempaa suorituskykyä oman alueensa sotilaalliseen puolustamiseen. Tätä kehitystä ja tahtoa oman alueensa puolustamiseksi Ruotsi on osoittanut esimerkiksi siirtämällä joukkojaan Gotlannin alueelle.

Naapurimme tehdessä näyttäviä manöövereitä Suomessa on edetty matalammalla profiililla, ja tarvetta puolustuskykymme ja tahtomme poikkeukselliselle korostamiselle ei ole. Vallitsevassa tilanteessa on hyvä olla ”jälkiviisas” ja todeta poliittisten ja sotilaallisten päättäjiemme tehneen aikanaan oikeita ratkaisuja säilyttäessään laajaan reserviin perustuvan sotilaallisen puolustuskyvyn ja yleisen asevelvollisuuden. Tälle perustalle rakentuvaa järjestelmää on kyetty määrätietoisesti kehittämään myös kylmän sodan päättymisen jälkeisenä aikana, ja Puolustusvoimien kyky vastata mahdollisesti muodostuviin sotilaallisiin uhkiin on korkea.

Suomen turvallisuus on kokonaisuus ja kokonaisturvallisuuden malli luo erinomaiset lähtökohdat moninaisiin uhkiin varautumiseksi. Ennaltaehkäisyn tehokkuus muodostuu pidäkevaikutuksesta, jonka koko yhteiskunta, sekä kaikki hallinnonalat luovat varautumisella ja muulla toiminnallaan. Puolustusvoimien tehtävä on tuottaa tässä kokonaisuudessa pidäkkeen sotilaallisen osa, joka on luonteeltaan puolustuksellinen. Puolustus ulotetaan koulutetun ja laajan reservin avulla koko maamme alueelle kaikissa ulottuvuuksissa maalla, merellä ja ilmassa, unohtamatta teknologia-Suomen kykyä toimia ja vastata uhkiin myös kyberulottuvuudessa.

Kansainvälisen tilanteen kiristymisestä johtuen turvallisuustilanne on sotilaallisesta näkökulmasta toki vakava, ja sitä seurataan Puolustusvoimissa tarkasti, mutta korostettakoon, että huolimatta kiristyneestä tilanteesta Suomeen ei tällä hetkellä kohdistu sotilaallista uhkaa. Sotilaalliseen voimankäyttöön Suomea vastaan tai sillä uhkaamiseen on kuitenkin varauduttava. Tätä varautumista vartenhan Puolustusvoimat on olemassa. Useiden vuosien ajan määrätietoisesti kehitetyt valmiusyksiköt, sekä muut suorituskyvyt ja korkea valmius luovat perustan tarvittaessa reagoida nopeasti muuttuvaan turvallisuustilanteeseen.

Puolustusvoimat seuraa tehostetusti tilannetta ja pitää yllä tilannekuvaa, sekä laatii siihen liittyen skenaarioita ja arvioita mahdollisesta kehityksestä. Toimintaa ja valmiutta säädetään tarvittaessa lähialueen muuttuvan sotilaallisen tilanteen mukaisesti. Valmiuden kohottamisen tai valmiuden säätelyn toimenpiteisiin varaudutaan kaikissa puolustushaaroissa. Tämä toiminta ei ole mitenkään uutta, ja kyseisellä tavoin on toimittu jo vuosia / vuosikymmeniä ennen nykyistä tilanteen kiristymistäkin. Puolustusvoimat on valmiusorganisaatio, jossa valmius ohjaa muuta toimintaa ja tämänhetkinen tilanne ei vaikuta olemassa oleviin toimintatapoihin, vaan toiminta jatkuu hyväksi havaitulla tavalla.

Puolustuskykyämme ja korkeaa valmiutta on rakennettu yleisen asevelvollisuuden ja laajan koulutetun reservin varaan. Korkeassa valmiudessa olevilla normaaliolojen joukoilla luodaan perusta laajan kenttäarmeijan toimeenpanolle. Nopeasti toimeenpantavilla normaaliolojen joukoilla ja laajalla reservillä, sekä poikkeuksellisen korkealla maanpuolustustahdolla saavutetaan puolustuskykymme ensisijainen päämäärä, eli ennaltaehkäistään Suomeen kohdistuva sotilaallisen voiman käyttö ja sillä uhkaaminen.

Tämän ennaltaehkäisykyvyn vahvistamiseksi myös valmiutta toimeenpanna keskeisten joukkojen kertausharjoituksia on viimeisten vuosien aikana vahvistettu, ja keskeisten joukkojen reserviläisille on annettu mahdollisuus tehdä suostumussopimus nopeammasta käskytämisestä kertausharjoituksiin. Tätä sopimusta käytetään vain, jos sotilaallisen valmiuden kohottaminen niin vaatii. Olemassa oleva sopimusten määrä kertoo erittäin korkeasta maanpuolustustahdosta.

Turvallista talven jatkoa kaikille maanpuolustajille ja jatketaan edelleen suojautumista myös siltä koronalta.

Petteri Iitti
everstiluutnantti
toimistopäällikkö
L-SALTSTO

ASIANTUNTIJALTA

Saksa laajentaa läsnäoloa Tyynellämerellä

Tänään globaalin jännitteen painopiste on Yhdysvaltojen ja Kiinan välisessä mittelössä Tyynenmeren indopasifisella alueella. EU:in ja Suomeen jännite heijastuu Kiinan taloudellisessa vaikutuksessa Euroopassa, Venäjän toimissa arktisella alueella ja jännitteessä Itämerellä. Akuutti sodanuhka Ukrainassa ja Valkovenäjällä kiristää EU:n, Naton ja Yhdysvaltojen venäjäsuhteita.

Länsi ilmaisee kantansa Kiinan ihmisoikeusloukkauksiin sanktioilla ja kiistää Kiinan laajentumispyrkimykset merenkulun vapauden operaatioillaan Etelä-Kiinanmerellä. Yhdysvaltojen rinnalla operaatioihin osallistuvat sen Tyynenmeren kumppanit sekä suurimmat eurooppalaiset liittolaiset. Bidenin uuden strategiapaperin fokus ei ole Lähi-idässä eikä pelkästään Etelä-Kiinan merellä vaan kaikessa Kiinan globaalissa taloudellisessa ja sotilaallisessa toiminnassa, joka on yllättänyt Yhdysvallat. Vaikka Saksa ei aina ole Yhdysvaltain kanssa samaa mieltä ulko- ja turvallisuuspoliittisista linjauksista se on vahvistamassa osallistumistaan sotilaallisesti ”läntisen koalition” kiinavastaiseen toimintaan.

Venäjän sotilastekniseen painostukseen Ukrainan rajoilla ja sen laajojen ennalta ilmoittamattomien sotaharjoitusten tuomitsemiseen Saksan pelotteen painopiste on diplomatiassa ja sanktioissa, jonka pehmeys saa laajaa kritiikkiä.

Toisen maailmansodan jälkeen Saksan asevoimien osallistuminen sotilaalliseen kriisinhallintaan ja asevoiman käyttöön maan rajojen ulkopuolella on varsinaisesti alkanut kylmänsodan jälkeen, jolloin Saksan panos liittyi paljolti ulko- ja kauppapoliittisten tavoitteiden tukemiseen. Vielä juhannuksen aikaan 1995 Saksan parlamentti keskusteli ilmavoimien osallistumisesta kovaan kriisinhallintaan. Saman vuoden syyskuussa Saksan ilmavoimat osallistui toisen maailmansodan jälkeen ensimmäistä kertaa aseelliseen konfliktiin tukiessaan Naton iskua serbien tukikohtia vastaan Sarajevon kukkuloilla.

Saksan maavoimien sotilaat avasivat 1997 ensimmäistä kertaa tulen evakuointioperaatiossa Tiranan lentokentällä Albaniassa kapinoitsijoiden tulittaessa Saksan lähetystöstä evakuoitavia, eri kansallisuuksien 500 siviiliä. Viisi raskasta helikopteria ja 89 Saksan Bosnian SFOR osaston sotilasta kuljetti evakuoitavat Bosniaan ja sieltä ilmateitse edelleen Saksaan. Syy kapinointiin oli pyramidirahaston romahtamisen, joka kaatoi juuri markkinatalouteen siirtynen Albanian talouden. Liittokansleri **Helmut Kohl** sovelsi operaation käynnistämiseksi hätätilalakia saaden parlamentin hyväksymisen jälkikäteen. Saksan lehdistössä oli myönteisiä, osin riehakkaitakin otsikoita operaatioista.

Saksa osallistui maltilla 2001 WTC-tornien iskujen jälkeen terrorismin vastaiseen sotaan. Saksa ei osallistunut Libyan pommituksiin 2011. Myöhemmin 2015 alkaen se osallistui operaatio SOPHIA:n Välimeren pakolaistilanteen hallitsemiseksi ja vuosikymmenen lopulla operaatio IRINI:n, Lähi-idän asetoimitusten embargoon. Suomi osallistui Välimeren operaatioihin pienellä panostuksella kumppanimaiden aluksilla.

Afganistanissa Saksa toimi johtovaltiona suomalaiselle kriisinhallintajoukolle kohtuullisen raskaalla kokoonpanolla. Viime vuosina Saksa on lisännyt kansainvälistä vaikutustaan kansallisessa strategiassaan ja myöhemmin EU:n globaalin strategian viitoittamana.

Viime syksynä Saksan merivoimien komentaja **Kay-Achim Schönbach** kertoi Saksan aikovan osallistua vahvemmin lännen ”koalitioon” Tyynenmeren indopasifisella alueella. Yhdessä Euroopan sotilaallisen jännitteen lisääntymisen kanssa se edellyttää merivoimien pitkäjännitteistä modernisointia, meripuolustuksen alus- ja asejärjestelmien uudishankintoja sekä henkilöstön lisärekrytointia ja koulutustason kohentamista. Asiasta viestittiin lähettämällä viime vuonna fregatti indopasifiselle alueelle.

Komentaja kertoi puolustushaaran tavoitteen olla vahvemmin mukana jännitteisellä indopasifisella alueella, joka on hänen mukaan avainasemassa 21. vuosisadan uuden maailmanjärjestyksen rakentumisessa. Hän korosti, että alueelliset partnerit ja liittolaiset Australia, Singapore ja Japani jakavat Saksan kanssa samat arvot ottaen Saksan merivoimat mieluusti vastaan alueelle. Indopasifisella alueella operoi jo Saksan eurooppalaisten liittolaisten Ranskan ja Britannian tukialusoastot. Saksan merivoimien modernisointi, uusien alusten ja taistelujärjestelmien hankinta- ja rakentamisprojektit sekä henkilöstön koulutus- ja rekrytointiohjelmat odottavat poliittisen päättäjän ratkaisua. Saksan suurimmat merelliset Nato-kumppanit odottavat Saksalta laajempaa osallistumista liittokunnan tehtäviin.

Samaan aikaan kun pintalaivasto on ottamassa käyttöön neljää F125-tyypin fregattia niin vedenalainen ja ilmakomponentti odottavat modernisaatiota. Viime keväänä hyväksyttiin hankintaohjelmia sisältäen mm. kaksi kaksoisrungolla varustettua tankkeria ja viisi meritiedustelussa testattua P-8A Poseidon lentokonetta. Kolme palveluksessa olevaa 423- tyypin Oste-luokan tiedustelualusta tullaan korvaamaan kolmella ajanmukaisella aluksella.

Lähivuosina odotetaan uusia meritorjuntaohjuksia, joilla pintalaivasto saa kyvyn myös maamaalien torjuntaan. Viisi uutta K130 korvettia varustetaan kehittyneimmillä sensoreilla ja ne saavat lisää ruotsalaisia RBS15 meritorjuntaohjuksia; myöhemmin todennäköisesti kehittyneempiä Mk4-versioita. Korvettien valmistuttua 2023-24 korvettien kokonaismäärä nousee kymmeneen. Niitä tullee näkymään myös Itämerellä.

Saksan merivoimien historian kallein yksittäinen hankintapäätös on neljän uuden valtamerikäyttöön soveltuvien fregattien rakentaminen. Ne tulisivat palveluskäyttöön 2028 alkaen. Miinantorjunta on odottanut kymmenen vuotta aluskannan modernisointia. Ne korvataan mahdollisesti kuluvalla vuosikymmenellä uudella alusluokalla. Joskus 2030-luvulla vanhimmatkin fregatit tullevat varustetuksi modernein ilmasodankäynnin kyvykkyyksin. Silloin fregattiluokan aluksilla olisi myös ballististen supersoonisten ohjusten torjuntakyky. Miehittämättömät ratkaisut tulevat olemaan kärkihankkeita.

Vedenalaiseen sodankäyntiin saksalais-norjalaisen sukellusveneen yhteishankinta ilmasta riippumattomine saksalais-italialaisine propulsiojärjestelmineen saattaa hyvinkin tarjota vielä 2020-luvulla tarvittavan vahvennuksen vedenalaiselle kyvykkyydelle. Saksalla on omaa vientiinkin menevää perinteisempää sukellusvenetuotantoa.

Schönbachin mukaan modernisaatio tähtää valtamerioperaatioihin. Tällä hetkellä jo 85% toiselle laivastolle alistetuista pintataistelualuksista on valtamerikelpoisia, joka on edellytys toimia yhteistoiminnassa merkittävien Naton kumppaneiden kanssa Tyynellämerellä. Nykyisen aluskannan saadessa jatkuvasti uusia tehtäviä, päätöksenteon lykkääntymisen pelätään aiheuttavan rakennusohjelmiin, käyttöönottoon ja koulutusuudistuksiin viivästymisiä. Hän korostaa, että korkean intensiteetin merisodankäynti saattaa vaikeutua myös osaavan henkilöstön puutteessa.

Jälkikirjoitus: Vara-amiraali Schönbachin kerrotaan eronneen 23.1. Intian vierailunsa yhteydessä antamiensa, virallisesta linjasta poikkeavien ulkopoliittisten lausuntojen aiheuttaman kohun takia. Hän oli todennut omana mielipiteenään mm. **Putinin** hakevan kunnioitusta, jonka antaminen olisi halpa ratkaisu. Hän liittoutuisi Putinin kanssa Kiinaa vastaan. Hän ei usko Venäjän hyökkäävän Ukrainaan ja että Krim olisi menetetty, eikä Ukraina täytä Naton jäsenyysehtoja Itä-Ukrainan miehityksen takia.

Saksan hallituksessakin on ollut erilaisia käsityksiä Venäjään kohdistuvista sanktioista, Nord Stream -kaasuputkesta ja Ukrainan tilanteesta. Reutersin mukaan Saksan talous- ja ilmastoministeri (myös varakansleri) **Robert Habeck** haluaisi puolestaan sitouttaa Venäjän taloudellisesti tekemällä yhteistyötä uusiutuvan energian toimittamisessa Ukrainan jännitteiden lieventämiseksi - lisäksi Saksan pitäisi miettiä uusia liiketoimintamahdollisuuksia, jotka voisivat auttaa molempia osapuolia pois tästä vastakkainasettelusta. Näistä linjauksista Saksaa on laajasti kovisteltu.

Seppo Ruohonen
everstiluutnantti evp.

LYHYET

Isänmaallinen pellavapyyhe

Reserviläisliiton tämän vuoden jäsentuote on Jokipiin Pellava Oy:n valmistama laadukas pellavapyyhe liiton logolla varustettuna. Pellavapyyhkeen koko on 80 x 145 cm. Jäsentuote valmistetaan Jokipiin omalla tehtaalla Jalasjärvellä.

Pellavapyyhkeen hinta jäsenille on 49 euroa + 6 euron postitusmaksu eli yhteensä 55 euroa. Voit tilata yhden tai useamman pyyhkeen (1 kpl 55 €, 2 kpl:tta 110 €, 3 kpl:tta 165 €)

Tilaa pyyhe niin, että suorita ensin maksu tilille FI31 1012 3000 0700 43. Kirjoita viestikenttään jäsennumerosi. Viitenumeroa et tarvitse.

Pellavapyyhe postitetaan myöhemmin kevättalven aikana.

Suomen laulu veteraanien hyväksi

Reserviläisliitto ja Viipurin Lauluveikot toteuttavat yhteistyössä Suomen laulu -konsertin talvisodan päättymisen muistopäivänä 13.3.2022 Pikku-Finlandiassa (Töölönlahden puolella, os. Karamzininranta 4, Helsinki) klo 17-19. Ovet aukeavat klo 16. Talvisodan päättymisestä tulee tänä vuonna kuluneeksi 82 vuotta.

Konsertin sinivalkoinen sävelmaisema juhlistaa Suomen historian sankaritarinoita menneiltä ikäpolvilta ja omalta sukupolveltamme.

Teoksia kuullaan **Jean Sibeliukselta, Leevi Madetojalta, Jukka Kuoppamäeltä** ja **Juha Tapiolta**. Suomen taiteen kultakauden sävelhelmet ja aikamme radiohitit esittää Viipurin Lauluveikot ja Etelä-Suomen MPK-soittokunta johtajinaan **Ilkka Aunu** ja **Heino Koistinen**.

Konsertti vaalii talvisodan henkeä. Sen ajaton sanoma ei jäädä tuleen makaamaan ja kaverista pidetään huolta kuuluvat sekä mieskuoron jykevässä äänessä että soittokunnan rikkaiden sointivärien kirjossa. Saavu nauttimaan kanssamme iloisesta juhlasta suomalaisen musiikin parissa.

Konserttilipun hinta on 30 euroa. Lipunmyynnin tuotto ohjataan veteraaneille. Suosittelemme kasvomaskin käyttöä konsertissa.

Turkulaiseversti Anton Mäki kävi neljä sotaa

Vapaussoturi ja tykistökomentaja

Jouko Fossi

Merkillistä kohtalon yhteyttä tämä elämä joskus on. Noin 20 vuotta sitten luin **Jouko Nurmisen** kirjasta Sortovuosista sotavuosiin (Kankaanpään suojeluskunnan historia), että vapaussodassa Satakunnan länsirintamalla taisteli Porin Pataljoonan viidentenä komppaniana Turun komppania, joka Pomarkun Honkakosken 22.2.1918 käydyn tulikastetaistelun jälkeen vetäytyi Kankaanpään Veneskoskelle majoittuen Kaapan, Pirilän ja Dahlin taloihin. Kaikkien näiden isännät olivat valkoisten puolella.

Kaappa on mummolani ja **Oskari**-isoisä oli ollut suojelusvartion perustavan kokouksen puheenjohtaja kesäkuussa 1917. Talo oli jätetty kylmilleen, kun isoisäni perhe oli lähtenyt evakkoon yhteen sukulaistaloon peläten punakaartin etenemistä kylään. Oskari oli siirtynyt Kankaanpään kirkonkylän komendantiksi. Häntä oli varoitettu punakaartin pidätysaikeista.

Täällä kylmilleen jätetyn suuren pirtin lattialla yöpyi muiden mukana Turun komppanian 22-vuotias ryhmäpäällikkö **Anton Mäki**.

Perhekuva vuodelta 1950. Antti Mäki vasemmalla edessä. Keskellä takana ye-everstiluutnantti Pentti Mäki (kuollut 93-vuotiaana 18.12.2021 Turussa).

Antti Mäen arkisto

Lapsuus ja nuoruus

Anton Johannes Mäki syntyi Turussa 9.5.1896. Hänen vanhempansa olivat **Anton Julius Mäki** ja **Amanda Maria Mäki**, o.s. **Sohlberg**. Antonilla oli veli **Aarne Julius** ja sisko **Elsa Maria**.

Antonin lapsuusvuosina perhe asui Tornikadun varrella puutalokorttelissa, josta he muuttivat 1904 juuri valmistuneeseen Turun taidemuseon pohjakerrokseen, jossa perheellä oli pieni asunto. Isä toimi taidemuseon lämmittäjänä ja konemestarina.

Antonin isä oli asevelvollisena Suomen Sotaväen 2. Turun tarkka-ampujapataljoonassa, jonka harjoitusleiri oli mm. Ikaalisten Vatulan varuskunnassa.

Koulunsa Anton kävi Turussa, Turun suomalaisessa reaalilyseossa 7. luokkaan asti. Ylioppilaaksi saakka hän ei opiskellut, syytä ei tiedetä. Sen jälkeen hän teki konttoriharjoittelijan töitä, luultavasti Wiklundin rautakaupassa, olivathan Wiklundin pojat hänen ystäviään.

Tie vapaussotaan

Vuonna 1917 alkoivat poliittiset mielipiteet eri kansallisryhmien välillä kuumentua. Anton liittyi syyskuussa 1917 Turun suojeluskuntaan. Tavanomaisten harjoitusten jälkeen Wiklundin poikia ei heidän isänsä päästänyt lähtemään valkoisiin joukkoihin, mutta hän antoi Antonille hevosen, jolla hän ja hänen ystävänsä pääsivät Turusta lähtemään.

Vapaussodasta alkoi Anton Mäen pitkä ura Suomen armeijan palveluksessa 37 vuoden ajan käsittäen neljä sotaa.

Anton Mäen v. 1936 päiväkirjastaan kertomaa:

"Lähdin Turusta 29.1.1918 Väinö Auerin kanssa hevosella pyrkimään Pohjanmaalle ensimmäisenä päämääränämme Lauttakylä. Tänne saavuimme 31.1.. Valkoisten päällikkönä oli täällä eläinlääkäri Engdal. Yön 1.-2.2. vietimme Ätesän tehtailla, josta meidät noin 40 turkulaista koulupoikaa siirrettiin Vampulaan. Tänne saimme 3.2. käskyn heti saapua Lauttakylään, jonne punaisia ja venäl. merisotilaita oli hyökkäämässä. Matkalla Lauttakylään saimme käskyn kääntyä kuitenkin pohjoiseen ja 19 tunnin kuluttua saavuimme Kullaaseen. Lassilan kautta saavuimme 5.2. Pomarkun Kynäsjärvelle Tuunan taloon, josta vielä samana päivänä saavuimme Kankaanpäähän. Täällä meidät virallisesti merkittiin valkoisen armeijan kirjoihin. Muistan silloisen ratsumestari Berghin vastaanottaneen meidät ja lausuneen muutaman sanan mm. Oulun valtauksesta.

Kankaanpäässä alkoivat sotilaalliset harjoitukset järven jäällä klo 9-11 ja 3-5.(15-17). Majapaikkamme oli Kankaanpään kansakoulu ja ruokailupaikkamme Kansanopisto.

Kankaanpäässä jaettiin meille venäläiset kiväärit. Ensimmäisenä komppanian päällikkönä oli meille tuttu koulutoverimme jääkäri Aarne Peltonen.

21.2.1918 siirrettiin komppaniamme Honkakosken kansakoululle etuvartiotehtäviin. Koko päivän olimme asemissa, mutta vedettiin meidät kuitenkin iltapäivällä pois, koska punaiset alkoivat saartaa pienen joukkomme. Seuraavan yön vietimme autiossa Kaapan talossa n. 5-6 km Honkakoskelta Kankaanpään suuntaan. Kankaanpäässä olevia valkoisia joukkoja siirtyi samaan aikaan Honkakosken suuntaan."

Tämän jälkeen päiväkirja kertoo taistelujen etenemisen Pomarkkuun, Ahlaisiin, Noormarkkuun, Poriin, Harjavaltaan, Vammalaan ja Urjalaan.

Vapaussodan jälkeen Anton oli töissä Pääintendentuurin varastolla Turussa kesäkuusta lokakuuhun. Hänet siirrettiin 15.6.1918 Turun intendentuuripiirikonttorin johtajaksi ja 15.7.1918 Suomen senaatin sota-asiain toimituskuntaan. Vääpeliksi hänet korotettiin 25.7.1918, siis 22-vuotiaana.

Vakinaiseen armeijaan

Suomen Armeijan Päällikön Esikunnasta tuli Antonille 25.10.1918 kirje, jossa ilmoitettiin hänet hyväksytyksi Lappeenrannan tykistöupseerikokelaskurssille. Allekirjoitus oli majuri **Hanell**, esikuntapäällikön sijainen. Etusija oli vapaussotaan osallistuneilla. Edellisellä kurssilla oli myös muuan **A.F. Airo**. Kouluttajina oli aluksi saksalaisia opettajia, mutta tykistökoulu lakkautettiin jo 11.10.1918 ja juuri palvelukseen astuneen upseerikokelaskurssin opetus jouduttiin järjestämään pikaisesti uudelleen. Opettajiksi tulivat suomalaiset.

Anton Mäki vietti 20- ja 30-lukujen kesiä Perkjärven ampumaalueella Uudenkirkon kunnan Kaukjärvellä. Vuosina 1918-1939 Perkjärven ampumaleirillä luotiin kenttätykistön korkea ampumatekninen taito eversti **Vilho Nenosen** johdolla. Ampumaleirit kestivät kerrallaan useita viikkoja.

Toimiessaan II AKE:ssa Viipurissa komennettiin majuri Anton Mäki Saksaan opintomatkalle kohteena Baijerissa Oberpfalzissa sijaitseva Artillerie Regiment 27:n tykistöharjoitusalue Grafenwöhrnimisen kaupungin laidalla. Grafenwöhr on nykyään laajin NATOn harjoitusalue Euroopassa. Matka kesti 17.7.1937-27.8.1937 ja keskittyi vain ammuntoihin. Perhe ei ollut mukana.

1.8.1937 hän sai "Valhallassa" nähdä kohtauksia Saksan historiasta ja huippukohdaksi muodostui kolmannen valtakunnan esittely. Valhalla-museo sijaitsee Tonavan rannalla lähellä Regensburgin kaupunkia ja se sisältää kohtauksia Saksan historiasta. Huippuunsa kehitetty propaganda tuli myös tutuksi.

Tehtävät talvisodassa

Talvisodan uhan edellä Anton määrättiin liikekannallepanotehtäviin Vaasaan 20.10.1939. Sodan alettua kenraalimajuri **K.M. Wallenius** otti komentoonsa Lapin Ryhmän. Sen tykistön komentajaksi määrättiin majuri Anton Mäki. Joulukuun alkupäivinä kuormattiin II/KTR 9:n 6. patterin henkilöstö junaan ja kuljetettiin Kemijärvelle ja patteri alistettiin Joutsijärven suunnassa taistelevalle Osasto Roiniselle. Tulitoiminta alkoi välittömästi ja venäläiset työnnettiin Märkäjärven lounaispuolelle. Ruotsalaisten vapaaehtoisjoukkojen saavuttua suomalaisten tilalle, aloitettiin myös patteriston siirtovalmistelut Kannakselle, jossa se 5.3.1940 Vilajoella oli asemissa. Rauha tuli sitten jo 13.3.1940.

Anton Mäki 22-vuotiaana vapaussoturina.

11. divisioonaan kuuluneen KTR 11:n komentaja, majuri Anton Mäki teki esityksen 29.5.1940 Rovajärven ampumaleirin alueen hankinnasta. Ensimmäiset ammunnat suoritettiin 20.-24.11.1940. Ammuntoja johti majuri Anton Mäki. Varsinaisesti leiritoiminta alkoi vasta vuonna 1949.

Jatkosodan alussa Sallan suunnassa

Jatkosodan edellä kesäkuun alkupuolella 1941 ryhdyttiin Lapissa jo käytännön toimiin, jotka merkitsivät Suomen vahvaa sitoutumista Saksan hyökkäykseen. Suojajoukkoja kutsuttiin palvelukseen 10.6. alkaen ja Pohjois-Suomen joukkojen liikekannallepano alkoi 15.6.

Saksalais-suomalaisen XXXVI armeijakunnan ensimmäisenä tehtävänä oli vallata Sallan kirkonkylän alue. Hyökkäys alkoi 1.7.1941. Eversti **Verner Viiklan** komentamaan 6. divisioonan joukko-osastoihin kuului myös KTR 14 (evl Anton Mäki). I psto oli perustettu varusmiesjoukoista ja II sekä III psto oli perustettu Torniossa ja Kemissä Länsi-Lapin reserviläisistä. Tiettömien erämaiden halki tykistöä ei voitu kuljettaa lainkaan mukana, mutta avuksi tuli

"Sunkun laivasto" eli Kemi Oy:n metsäpäällikkö **Sundqvistin** komennossa oleva yhtiön laivasto. Taistelujen jälkeen 28.10.1941 myönnettiin Anton Mäelle toisen luokan rautaristi (EK II).

6. divisioonan komentaja eversti Verner Viikla koki epäonnistuneensa tehtävässään ja päätyi itsemurhaan 18.12.1941. Hänestä oli tehty jo ylennysesitys kenraalimajuriksi. Anton Mäki osallistui yhtenä arkunkantajana esimiehensä kenttäsiunaustilaisuuteen. Viiklan tilalle 6. D:n komentajaksi määrättiin kenraalimajuri **Einar Vihma**, jonka arkkua Anton oli myös kantamassa Kuopiossa Ihantalan taistelun jälkeen vuonna 1944.

Ihantalan ratkaisijoita

Everstiksi 13.4.1943 ylennetty Anton Mäki toimi Pohjoisen tykistöryhmän komentajana. Eteläistä ryhmää komensi eversti Klärich. Teoriassa Tali-Ihantalan alueelle pystyi keskittämään tulensa 21 patteristoa ja järeä patteri. Taistelujen laannuttua Anton Mäki sai 6. D:n komentajan kenraalimajuri Einar Vihman suulliset kiitokset Ihantalan ratkaisu- ja puolustustaistelujen johdosta sekä Ryhmä Vihman tykistökomentajan eversti **G. Lucanderin** kirjallisen kiitoksen Ihantalan ratkaisutaistelujen johdosta.

Elokuun 1944 alkuun mennessä Ihantalassa ja koko Karjalan kannaksen alueella oli siirrytty suhteelliseen rauhalliseen asemasotavaiheeseen. Mutta 5.8.1944 tapahtui. 6. D:n komentaja Einar Vihma ja esikuntapäällikkö **Gösta Palkama** kaatuivat etulinjassa, jonne myös Anton Mäki oli kutsuttu, mutta jostain syystä hän ei mennyt sinne.

6. D osallistui myös Lapin sotaan ja sen tykistön muodosti KTR 14 (myöh. KTR 1) komentajana eversti Anton Mäki.

Sotien jälkeen Anton Mäki toimi mm. Turun eteläisen sotilaspiirin päällikkönä, josta virasta hän erosi 10.5.1955 tasavallan presidentti **Paasikiven** myönnettyä hänelle eron puolustuslaitoksen everstin virasta. Sen jälkeen hän toimi kevääseen 1959 Oy Wiklund Ab:n henkilöstöpäällikkönä.

Viimeiseen iltahuutoon hänet kutsuttiin 7.3.1963.

Perhe-elämää ja taidetta

Anton Mäki oli naimisissa kolme kertaa. Ensimmäinen vaimo **Verna Hildegard Sofia** kuoli räjähdysonnettomuudessa 27-vuotiaana v.1930. Avioliitosta on poika **Pentti**. Hän oli yleisesikuntaeverstiluutnantti ja kuoli tätä kirjoittaessani 93-vuotiaana. Toinen vaimo **Hanny Valborg** kuoli tuberkuloosiin v.1937, ei lapsia. Kolmannen avioliiton Anton solmi **Alli**, o.s. **Österdahlin** kanssa v. 1940. Heille syntyi kaksi lasta, **Laila Maarit** s.1941 ja **Antti Sameli** s. 1943.

Antonilla oli taiteellisia taipumuksia ja mm. **Lauri Jalavan** kirjassa Komppaniamme vapaussodassa (1928) on runsaasti hänen piirroksiaan Satakunnan rintamalta. Niitä on myös myöhemmistä sodista hänen elämäkerrassaan. Lieneekö Turun taidemuseolla ollut vaikutusta. Hän toimi 1950-luvun alussa Turun taideyhdistyksen piirustuskoulun puheenjohtajana. Poika **Antti** on arkkitehti ja toiminut Turussa arkkitehtitoimiston johtajana samoin kuin hänen poikansa **Pekkakin**.

Antti Mäen kanssa istumme Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistyksen hallituksessa. Tämä kirjoitus perustuu hänen 6.12.2020 julkaisemaan isänsä elämäkertaan Eversti Anton "Pius" Mäki - turkulainen vapaussoturi ja tykistökomentaja.

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

Lukeminen kannattaa aina

Otsikon sanonta taitaa olla parhaiten edesmenneen **Jörn Donnerin** tunnetuksi tekemä. Siinä missä Jörn oli yhteiskunnallinen moniottelija ja kulttuurihahmo, niin suvun aiemmat polvet kunnostautuivat itsenäisyyden ja maanpuolustuksen puuhamiehinä. Maanpuolustus ja kulttuuri sekä etenkin lukeminen valikoituivat tämän kirjoituksen aiheeksi varsin luonnollisesti. Joululoman aikana tuli taas luettua vuoden aikana rästiin jääneitä mielenkiintoisia ja antoisia opuksia ainakin rynnäkkökiväärin luodin pysäyttävä pino.

Toisaalta loppuvuodesta pääsin osallistumaan arviointiraadin jäsenen ominaisuudessa lukiolaisille suunnattuun Turpo-tietäjä kilpailuun. Molempien elämysten kautta usko tulevaan vahvistui jälleen.

Nuorena vitsa väännettävä

Turpo-tietäjäkilpailun finalistit edustivat luonnollisesti ikäluokkansa parhaimmistoa ja eivät välttämättä siinä mielessä ole kovin kattava otos, mutta innostava näyte kuitenkin. Kuten odottaa sopii, osoittivat kaikkien osallistujien vastaukset erinomaista historian ja yhteiskuntaopin opetussisällön hallintaa sekä erinomaista kykyä tuottaa omaksumiaan tietoja niin suullisessa kuin kirjallisessa muodossa. Turvallisuuspolitiikan harrastajana eniten mieltäni kuitenkin lämmittävät ne useat vastaukset, joista paistoi läpi selkeä omaehtoinen lukeneisuus ja innostus asiaan.

Poliittisesta historiasta poimittujen esimerkkien ja ajankohtaisten kansainvälispoliittisten tapahtumien kytkeminen osaksi vastauksia osoitti kykyä ja ennen kaikkea halua pohtia ympäröivää maailmaan laajemmin. Useissa vastauksissa myös Suomen puolustuksen perusasiat olivat hyvin tiedossa.

Koska olet jaksanut kirjoitusta jo tänne saakka, olet myös selvästi lukemisesta ja monipuolisesta tiedosta kiinnostunut maanpuolustaja. Kuinka saisimme muokattua tässä kiinnostuksesta ja innostuksesta herkästi tarttuvan tautimuodon? Tässäkin asiassa esimerkillä johtaminen taitaa olla hyvä vaihtoehto.

Tarjonta vailla vertaa

Oman turvallisuuspoliittisen tietämyksen kartuttamiseen on nykypäivänä paremmat mahdollisuudet kuin koskaan. Oikean ja ennen kaikkea olennaisen tiedon löytämisessä onkin se hankaluus. Verkko on pullollaan mitä eri tasoisempaa analyysia, katsausta ja tuotosta. Tuossa sekamelskassa luovimiseen nuoria kannattaa ohjata jo varhaisella iällä.

Etenkin maanpuolustuksen ja turvallisuuden kysymyksissä vastaan saattaa tulla nykyisessä maailmantilanteessa yhä enemmän tarkoituksella vääristeltyä tietoa. Toisaalta pidemmänkin linjan turvallisuuspolitiikan seuraajien kannattaa kuunnella herkällä korvalla myös nuorten tuoreita näkemyksiä ja tiedonhankinta kanavia.

Sosiaalinen media mahdollistaa parhaimmillaan lähes reaaliajassa tapahtuvan turvallisuustilanteen pintavärinän seurannan. Palveluiden algoritmit tuottavat silmiemme eteen kuvia ja videoita niin naapurimaan joukkojen siirtelystä kuin kaukaisempien maiden levottomuuksista. Välillä on kuitenkin hyvä hiljentyä myös ihan perinteisen kirjan äärelle ja pohtia asioiden merkityksiä sekä keskinäisriippuvuuksia.

Laadukasta turvallisuuspoliittista ja maanpuolustuskirjallisuutta ilmestyy onneksi edelleen runsaasti myös suomeksi. Erinomainen kirjastolaitoksemme takaa myös ettei ajattelunsa kehittämisestä tällä keinoin joudu välttämättä maksamaan kohtuuttomasti. Perinteisissä kirjoissa tekijä joutuu yleensä perustelemaan ajatuksensa sekä esittämään jonkinlaisen synteesin lukijalle esittämistään asioista. Erilaisissa pikaviestipalveluissa ja muussa sosiaalisessa mediassa ei tähän valitettavasti kovin usein törmää.

Pitkän kantaman asejärjestelmä

Sivistys on kaikkein kauaskantoisin asejärjestelmä. Sanonnan mukaan se, joka ei tunne historiaa, on tuomittu toistamaan sitä. Asioiden seuraaminen ja historian lukeminen auttavat oppimaan muiden virheistä sekä toivottavasti antaa oivalluksia, että osattiin sitä ennenkin. Jo nuorella iällä aloitettu laaja-alainen tiedon omaksuminen ja analysointi luovat toimintamalleja myös käytännön tilanteisiin. Erilaisissa arvioissa Suomen korkea koulutustaso on nähty myös vahvana vastuksena erilaisia informaatio-operaatioita vastaan.

Mielenkiintoisen kuvauksen analyyttisen ajattelun käytöstä turvallisuuspolitiikan parissa tarjosi joulun pyhinä yöpöydältä löytynyt tuore **Kati Martonin** Merkel-elämäkerta. Kirjassa pitkäaikaista Saksan liittokansleria kuvataan laajasti lukeneeksi luonnontieteilijäksi, joka kykenee saamansa tiedon analysointiin myös hankalissa kohtaamisissa maailman johtajien kanssa. Jalkaväkimiehelle Merkelin metodista tuli mieleen vanha ohje koskien kevyttä konekivääriä: "Hillittömän tulen sattuessa pidä piippu suunnattuna maalialueelle ja odota vyön loppumista."

Sama voisi kuulua yleisempänä johtamisoppina: tunnista tilanne ja muista sekä tehtävä että tavoite. Tällaista rauhallista ja analyyttista toimintamallia vaikeassa turvallisuuspoliittisessa tilanteessa taisi Tasavallan presidenttikin peräänkuuluttaa omassa uudenvuoden puheessaan sekä valtiopäivien avajaisissa.

Christian Perheentupa
Everstiluutnantti
Turun Kadettipiirin puheenjohtaja

Christian Perheentuvan arkisto

Rauhanturvaajien tukikohta Haminan kesän vetonaulana

Haminaa ja siellä sijaitsevaa Rauhanturvaamisen ja veteraanityön perinnekeskus Wanha Veteraania odottaa vilkas matkailukesä 2022. Ympyräkaupunki on pullollaan erikokoisia tapahtumia Hamina Tattoon johdolla. Niihin kaikkiin Wanha Veteraani Kadettikoulunkadulla tarjoaa ainutkertaisia näytteilyjä ja pihapiirissään uuden Camp Haminan messi-, sauna- ja majoituspalveluja.

Camp Hamina Suomen rauhanturva- ja kriisinhallintahistoriaa kertovan museon pihassa valmistui viime syyskuussa. Se on suomalaisten kriisinhallintajoukkojen operaatioissaan käyttämän kaltainen, konttiratkaisuun perustuva tukikohta. Se on samalla elävä, toimiva museoesinekokonaisuus. Siinä on majoitustilaa 40 hengelle. Sama mitoitus on messiravintolalla. Saunojia lauteille mahtuu ryhmän verran, 7- 9 henkeä kerrallaan.

Tukikohdan nimi Camp Hamina kertoo, että myös sotilaskaupunkina tunnettu Hamina on oivaltanut Wanhan Veteraanin museon ja sen matkailupalvelujen yhdistelmäajatuksen.

- Kaupunki ja museo tekivät loppuvuodesta yhteistyö- ja tukisopimuksen. Sen yksiselitteisenä tavoitteena on vetää väkeä Wanhan Veteraaniin ja samalla Haminan muihin nähtävyyksiin ja tapahtumiin. Satametrisessä salossa arvokkaasti hulmuava siniristilippu on tähän kaikkeen kutsuva majakka, Wanhan Veteraanin toiminnanjohtaja, eversti evp **Vesa Kangasmäki** sanoo.

Myös Suomen Rauhanturvaajaliitto Wanhan Veteraanin yhtenä perustajana on vahvasti ruopannut väylää liiton tärkeälle lippulaivalle päästä koronakarikon yli.

Wanhan Veteraanin näytteilykausi yleisölle alkaa 14. toukokuuta rauhanturvaamisen perusnäyttelyn ja uuden vaihtuvan näyttelyn, Suomen laivasto sodassa 1939-45, avajaisilla. Laivastonäyttelyssä on esillä esinemateriaalin ohella paljon sota-ajan valokuvia yksityiskokoelmista. Kuvista valtaosa on ensi kertaa esillä, samoin kuin iso osa muutakin aineistoa.

Wanha Veteraani perinnekeskuksena

Museon näyttelyt ovat auki toukokuun puolivälistä tiistaista sunnuntaihin aina 18. syyskuuta saakka. Ryhmille museota esitellään aina sovittaessa läpi vuoden. Perinnekeskuksen tilat ovat varattavissa myös kokouksia koulutuskäyttöön.

Yhteistyössä Hamina Tattoon kanssa 12.-16. heinäkuuta Wanhan Veteraanin pihassa on elämää joka päivä iltayöhön saakka.

Tattoon Bastioni Jazz soi viitenä iltana kello 21 alkaen. Kahden sadan hengen teltassa messiravintola tarjoaa päivällä ruokaa ja virvokkeita sekä illalla jazzin jälkeen vielä muuta musiikkia.

Jo 8.-12. kesäkuuta Haminassa järjestetään Hevoset Bastionissa suurtapahtuma. Se kokoaa yhteen hevosista kiinnostuneen yleisön ympäri Suomen ja hurmaa monipuolisella ohjelmalla ja valloittavilla elämyksillä! Tapahtuma nostaa esille hevostalouden ja -urheilun sen kaikissa muodoissa.

Camp Haminassa voi verestää faitterimuistojaan.

Rauhanturvaamisesta ainoana Suomessa kokonaisvaltaisesti kertova museo ja perinnekeskus Wanha Veteraani avattiin loppukesästä 2018 täydentämään Haminan matkailutarjontaa. Sitä hallinnoi ja toimintaa pyörittää Rauhanturvaamisen ja veteraanityön perinnekeskus ry. Siinä on tällä hetkellä jäsenenä 30 valtakunnallista, alueellista ja paikallista, lähinnä vapaaehtoiseen maanpuolustukseen sekä veteraani- ja perinnetyöhön suuntautunutta yhdistystä. Wanhan Veteraanin toiminta perustuu pääosin vapaaehtoistyöhön.

Perinnekeskukseen kuuluvan Camp Haminan muonitus- ja majoituspalveluita pyörittää Wanhan Töpinä Oy.

VIRANOMAISEN VINKKELISTÄ

Pelastustoimen monenkirjava tehtäväkenttä

Sebastian Holm

Varsinais-Suomen pelastuslaitos vastaa pelastuslain mukaisten tehtävien hoitamisesta koko Varsinais-Suomen maakunnan alueella. Pelastuslaitoksen perustehtävänä on tulipalojen ja muiden onnettomuuksien ennaltaehkäiseminen, turvallisuuskulttuurin edistäminen, poikkeusolojen väestönsuojelutehtävien hoitaminen ja niihin varautuminen sekä pelastustoiminta onnettomuustilanteissa.

Pelastuslaitokselle kuuluu niin ihmisten, omaisuuden, eläinten kuin ympäristönkin pelastaminen ja suojaaminen. Lisäksi pelastuslaitos tuottaa ensihoitopalveluja kuudelta paloasemalta. Vuonna 2021 pelastuslaitoksella oli yhteensä 8355 pelastustoiminnan tehtävää.

Varsinais-Suomessa on valtakunnallisesti vertailtuna tiheä paloasemaverkosto, joka koostuu kymmenestä päätoimisesta ympärivuorokautisesti miehitetystä paloasemasta, kolmesta virka-aikaan miehitetystä paloasemasta, 66 sopimuspalokunnasta (VPK) ja viidestä puolivakinaisesta palokunnasta. Ympärivuorokautisesti miehitettyjä päätoimisia paloasemia ovat Turun keskuspaloasema, Jaanin, Kaarinan, Liedon, Raision, Naantalin, Paraisten, Salon, Loimaan ja Uudenkaupungin paloasemat.

Esko Keski-Oja

Liikenneonnettomuudet työllistävät pelastuslaitoksia ympäri vuoden ja vuorokauden.

Jaanin paloasemalle on sijoitettu kärkiyksikkö, joka on miehitetty ylipalomiehellä ja palomiehellä. Kärkiyksikön tarkoituksena on tavoittaa onnettomuuspaikka mahdollisimman nopeasti Itä-Turun alueella ja suorittaa alkutoimenpiteet, kunnes seuraava pelastusyksikkö saapuu täydentämään kärkiyksikköä. Muille päätoimisesti miehitetyille paloasemille on sijoitettu vähintään pelastusyksikkö, jonka miehitys on vähintään paloesimies ja kolme palomiestä.

Normaalilla pelastusyksiköllä voidaan suorittaa lähes kaikki pelastustoimen tehtävät. Osalle päätoimisesti miehitetyistä paloasemista on sijoitettu erikoiskalustoa, joka edellyttää henkilöstöltä myös erikoisosaamista. Näitä ovat mm. vesisukellus, kemikaalitorjunta, korkealta- ja alhaalta pelastaminen, meritoiminta sekä laivapaloihin erikoistunut sammutusryhmä (MIRG-toiminta). Päätoimisen henkilöstön tutkintokoulutus järjestetään Pelastusopistossa Kuopiossa sekä Helsingin pelastuskoulussa, joka järjestää tutkintokoulutusta lähinnä Helsingin pelastuslaitoksen tarpeisiin.

Palokunnissakin on komppanioita

Pelastustoiminnan johtamista suoritetaan neljällä eri tasolla: pelastusryhmä, -joukkue, -komppania ja -yhtymä. Pelastusryhmää johtaa päätoimisesta henkilöstöstä paloesimies tai ylipalomies sekä sopimuspalokunnissa tehtävään nimetty ja koulutettu ryhmänjohtaja. Pelastusryhmällä suoritetaan pienet pelastustoiminnan tehtävät, kuten esimerkiksi roskispalot, yksittäisen henkilöauton palo tai liikenneonnettomuus, jossa ei ole pelastettavia henkilöitä.

Mikäli sopimuspalokunnan yksikkö osallistuu ainoana yksikkönä pieneen tehtävään, toimii tehtävän pelastustoiminnan johtajana pelastuslaitoksen tilannekeskuksen paloesimies, sillä pelastuslain mukaisesti pelastustoimintaa johtajaa pelastusviranomainen. Pelastusjoukkuetta johtaa päivystävä palomestari, joita on Varsinais-Suomen alueella viisi päivystäjää (kaksi Turussa, kaksi vapaamuotoisessa varallaolossa maakunnan alueella sekä yksi Loimaalla tai Forssassa, jossa päivystys on toteutettu yhteistyössä Kanta-Hämeen pelastuslaitoksen kanssa).

Pelastusjoukkueella suoritetaan keskisuuret pelastustoiminnan tehtävät, joita ovat esimerkiksi omakotitalon rakennuspalo, kerrostalon tai rivitalon huoneistopalo tai liikenneonnettomuudet, joissa on pelastettavia henkilöitä.

Pelastuskomppaniaa ja -yhtymää johtaa päivystävä päällikkö, joka päivystää Varsinais-Suomessa virka-ajan ulkopuolella vapaamuotoisessa varallaolossa. Pelastuskomppanialla suoritetaan suuria pelastustoiminnan tehtäviä, kuten esimerkiksi suurten rakennusten rakennuspaloja. Pelastusyhtymää tarvitaan laajojen onnettomuuksien suorittamiseen, kuten esimerkiksi usean sadan hehtaarin maastopalon sammuttamiseen.

Varsinais-Suomessa sopimuspalokunnissa ja puolivakinaisissa palokunnissa on yhteensä noin 1900 hälytyskelpoista jäsentä. Sopimuspalokunta ja puolivakinainen palokunta eroavat toisistaan lähinnä hallinnollisesti, mutta käytännön toiminta ja henkilöstön kelpoisuusvaatimukset ovat yhdenmukaisia. Sopimuspalokunta on vapaaehtoinen palokunta, joka on solminut palokuntasopimuksen pelastuslaitoksen kanssa.

Sopimuspalokunta päättää itse korvauksen maksamisesta jäsenistölleen, pääosa Varsinais-Suomen palokuntien jäsenistä toimii täysin vapaaehtoisesti ilman palkkaa, jolloin palokuntasopimuksen mukainen korvaus jää palokuntayhdistykselle. Puolivakinainen palokunta koostuu toimenpidepalkkaisista palomiehistä, jotka ovat tehneet henkilökohtaisen osa-aikaisen työsopimuksen pelastuslaitoksen kanssa.

Sopimuspalokuntien ja puolivakinaisten palokuntien henkilöt lähtevät hälytystehtävän tullen paloasemalle, milloin mistäkin: työpaikalta, kotoa, muista harrastuksista. Keskimäärin sopimuspalokunnan tai puolivakinaisen palokunnan pelastusyksikkö lähtee hälytyksen tullen liikenteeseen noin viidessä minuutissa ympärivuorokauden. Varsinais-Suomessa sopimuspalokuntia ja puolivakinaisia palokuntia toimii kolmessa eri ympäristössä: päätoimisen paloaseman toimintaympäristössä, suurten kaupunkikeskusten ulkopuolella olevien palokuntien toimintaympäristössä sekä saaristossa.

Päätoimisten paloasemien toimintaympäristössä toimivat sopimuspalokunnat ja puolivakinaiset palokunnat toimivat erityisesti päätoimisen paloaseman tukena keskisuurissa tai suurissa tehtävissä, sekä päällekkäisissä tehtävissä. Suurten kaupunkikeskusten ulkopuolella sopimuspalokunta tai puolivakinainen palokunta toimii ns. ykköslähdön palokuntana, jolloin se hoitaa/aloittaa kaikki pelastustoiminnan tehtävät itsenäisesti.

Vaikka savusukeltaminen on tulipaloissa rutiinia, sitä on silti jatkuvasti myös harjoiteltava.

Saaristossa korostuu erityisesti merellinen osaaminen ja suorituskyky, sekä pitkät etäisyydet tehtäväpaikalle ja lisäavun saapumiseen. Saaristossa tukeudutaan usein myös Länsi-Suomen Merivartioston henkilöstöön ja kalustoon. Osa sopimuspalokunnista on erikoistunut maakunnallisesti erikoistoimintoihin, kuten esimerkiksi raskaaseen vesihuoltoon, huolto- ja muonitustoimintaan, eläimen pelastamiseen sekä raivausautotoimintaan.

Näin pääset mukaan VPK-toimintaan

Sopimuspalokuntaan voi liittyä ottamalla yhteyttä lähimpään sopimuspalokuntaan tai puolivakinaiseen palokuntaan. Uusia jäseniä otetaan useimmiten ympäri vuoden. Hälytystoimintaan pääsee osallistumaan, kun on suorittanut pelastustoiminnan peruskurssin ja henkilön ikä on vähintään 18 vuotta. Pelastustoiminnan peruskurssille haetaan oman sopimuspalokunnan kautta ja pelastuslaitos maksaa kurssin.

Sopimuspalokuntalaisten ja puolivakinaisten palokuntalaisten koulutusjärjestelmä perustuu Pelastusopiston suunnittelemaan kurssikokonaisuuteen, jonka ensimmäinen suoritettava kurssi on pelastustoiminnan peruskurssi, joka antaa perusvalmiudet pelastustoimintaan osallistumisesta. Koska pelastustoiminnan tehtävien menestyksellinen suorittaminen edellyttää jatkuvaa osaamisen ylläpitämistä, järjestävät sopimuspalokunnat ja puolivakinaiset palokunnat viikoittain viikkoharjoituksia, joissa harjoitellaan perus- ja erikoistaitoja suunnitelmallisesti.

Lähes kaikissa sopimuspalokunnissa toimii hälytysosaston lisäksi myös nuoriso-, nais-, veteraani- ja tukiosastot. Nuoriso-osaston kautta nuoret henkilöt (yleisesti 10-17 vuotiaat) voivat aloittaa sopimuspalokuntatoiminnan ja kouluttautua hälytysosaston tehtäviin. Vuoden 2021 lopulla pelastuslaitos on käynnistänyt vapaaehtoispalokuntien kehittämishankkeen. Kehittämishankkeen päätavoitteena on luoda yhteinen, eri pelastusalan toimijoita sitova pysyvä toimintapa, jonka avulla pyritään tukemaan ja kehittämään sopimuspalokuntien ja puolivakinaisten palokuntien elinvoimaisuutta pitkälle tulevaisuuteen.

Kirjoittaja on Varsinais-Suomen pelastuslaitoksen aluepalopäällikkö.

Huovinrinteen kerhotoimintaa turvaamassa

Matti Vihottula

Huovinrinteen kerhorakennus valmistui vuonna 1966, josta lähtien kiinteistöä ovat isännöineet ammattisotilaiden perustamat yhdistykset. Turusta Säkylään muuttaneiden upseereiden perustama Säkylän varuskunnan upseerikerho muutti nimensä Huovinrinteen upseerikerho ry:ksi vuonna 1968, on toiminut tiloissa siitä lähtien ja jatkaa edelleen, nyt vuokralaisena. Rakennuksen toisessa päädyssä ovat toimineet prikaatin aliupseerikunnan vuonna 1963 perustama Huovinrinteen aliupseerit ry, sittemmin Huovinrinteen toimiupseerit ry, jonka seuraaja Huovinrinteen päällystö ry lopetti kerhotoimintansa kiinteistössä kesällä 2016.

Reilun viiden vuoden takaisten muutosten taustalla olivat puolustusvoimien säästötoimenpiteet, joiden johdosta varuskuntien henkilöstökerhojen vuokrasopimukset irtisanottiin. Suurimmalla osalla varuskuntapaikkakunnista päätös merkitsi kerhotoimintojen päättymistä. Huovinrinteen upseerikerho ry kuitenkin neuvotteli vielä Senaatti-kiinteistöjen kanssa vuokrasopimuksen, joka pelasti toiminnan jatkuvuuden. Tämä vaihe päättyi lyhyeen, koska Senaatti halusi myydä tappiota tuottavan kiinteistönsä.

Etuosto-oikeuttaan käyttäen Säkylän kunta pelasti rakennuksen mahdolliselta purkamispäätökseltä päättäessään ostaa Senaattikiinteistöiltä tuon 1,3 hehtaarin suuruisen määräalan, jolla sijaitsee varuskunnan käytössä ollut kerhorakennus. Samassa yhteydessä suunniteltiin kerhosäätiön perustamista prikaatikenraali (evp) Olli Nepposen toimiessa puuhamiehenä.

Neuvottelujen tuloksena Säkylän kunta, Porin prikaatin tukisäätiö sr, Porin prikaatin kilta ry, Porin reserviupseerikerho ry ja Varsinais-Suomen maakuntasäätiö sr sekä **Esko Eela, Olli Nepponen, Simo Palokangas** ja **Ravo Sarmet** perustivat Huovinrinteen kerhosäätiön sr 31.8.2018.

Säätiön tarkoituksena on edistää kerhoperinteen säilymistä Säkylän Huovinrinteellä sekä tukea Porin prikaatin ja maanpuolustusjärjestöjen toimintaa erityisesti Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueella sekä edistää maanpuolustustahdon ylläpitoa ja kehittämistä. Säätiö toteuttaa tarkoitustaan ylläpitämällä Huovinrinteen kerhokiinteistöä sekä tukemalla taloudellisesti ja muilla tavoin sen puitteissa ylläpidettävää toimintaa. Säkylän kunta lahjoitti ostamansa kiinteistön säätiölle tammikuussa 2019.

Matti Vihottula

Huovinrinteen kerhotalo tarjoaa tilat isompiinkin juhliin.

Tarjolla jälleen juhlapaikaksi

Kerhosäätiön perustama Huovinrinteen kerhoyhtiö oy hoitaa osaltaan kiinteistöön liittyvää operatiivista toimintaa ja on allekirjoittanut tilojen vuokrasopimukset Huovinrinteen upseerikerho ry:n ja Porin prikaatin perinneyhdistys ry:n kanssa. Yhdistykset hoitavat itsenäisesti tilojensa varaukset, tilaisuuksien järjestelyt ja tarjoilut. Upseerikerhon osalta kerhon emäntä hoitaa asiaa. Upseerikerho hallinnoi ja vuokraa myös kiinteistöllä olevia autojen lämmitystolppia.

Porin prikaati ja sen yhteistoimintakumppanit ovat upseerikerhon ja sen ylläpitämän ravintolan tärkeimpiä asiakkaita. Kerholta löytyvät kokoushuone, perinnehuone sekä iso sali tarjoavat upeat puitteet monenlaisille kohderyhmille niin kokouskahveihin, seisoviin pöytiin kuin a la carte -annoksiin. Yhdistyksillä ja yksityisillä henkilöillä on myös mahdollisuus ostaa palveluita erilaisten juhlien järjestämistä varten.

Entisen Päällystökerhon tilat kerhorakennuksen kaakkoispäädystä vuokrattiin Porin prikaatin perinneyhdistys ry:lle vuonna 2019, jota ennen tiloja remontoitiin uutta käyttötarkoitusta varten. Uuden Porilaismuseon näyttelyrakentamisesta on toteutettu Ruotsin ja Venäjän vallan aika. Tämän hetkisen arvion mukaan rakentaminen saataisiin päätökseen vuoden 2022 loppuun mennessä. Lähes 400 vuotta kestäneeseen porilaishistoriaan sekä museossa ja upseerikerhon tiloissa oleviin perinne-esineisiin voi tutustua myös verkkosivuilla osoitteessa porilaismuseo.fi.

Rakennuksessa on nähtävillä Porin prikaatin kunniakasta vuosisataista historiaa.

Matti Vihottula.

Viimeiset vuodet ovat olleet haasteellisia koronapandemian vuoksi. Upseerikerhon toiminta on ollut reilusti tappiollista kokoontumisten ja ravintolatoiminnan rajoitusten takia. Säätiö onkin tukenut kerhoa vapauttamalla sen joidenkin kuukausien vuokranmaksusta ja maksamalla myös sähkölaskut. Säätiön valtuuskunta on myös osallistunut vallitsevan talousahdingon hoitamiseen ja pidemmän aikavälin suunnitteluun toiminnan kehittämiseksi ja tulevaisuuden turvaamiseksi. Vuodenvaihteen kulujen kattamiseksi säätiön hallitus päätti aktivoitua pyytämään lahjoituksia tarkoituksensa ja sääntöjensä mukaiseen maanpuolustustyön tukemiseen.

Iso remontti edessä

Kerhorakennus lähestyy 60 vuoden ikää, joten välttämätön peruskorjaus lähestyy vääjäämättä. Vuosien varrella kohdetta on saneerattu, mutta erityisesti LVI-tekniikka on uusimisen tarpeessa. Suuriin korjauksiin säätiöllä ei tällä hetkellä ole varoja. Niinpä säätiö on pyytänyt testamenttilahjoituksia myös Porin prikaatin kiltalehdessä, Porilaisessa. Yleishyödyllisenä yhdistyksenä säätiön ei tarvitse maksaa testamenttilahjoituksesta perintöveroa.

Toistaiseksi näkyvimpänä muutoksena on tehty rakennuksen lähiympäristössä maisemanhoidollinen puiden kaato, jolla vähennettiin neulasten määrää katolla ja kattoviemäreissä. Samalla rakennuksen sisätiloista saatiin paljon valoisammat.

Kerhosäätiö näkee kaikesta huolimatta myös tulevaisuuden valoisana. Hallitus on hyväksynyt säätiön visioksi vuoteen 2035 mennessä: ”Huovinrinteen kerhotalo on Porilaisten marssin tavoin kansallisesti ainutlaatuinen, tunnettu ja tunnustettu. Kerho on vakavarainen kerhoravintolamuseo, jossa prikaatin perinnemateriaali ja esineistö, menneisyys, tämä hetki ja tulevaisuus kietoutuvat peruskunnostetussa kerhorakennuksessa ja sen miljöössä saumattomasti toisiinsa muodostaen harmonisen kokonaisuuden.” Ensimmäisenä askeleena säätiö pyrkii saavuttamaan vakavaraisuuden ja tunnettuuden seuraavan 3 - 4 vuoden aikana.

Kerhosäätiöllä ja –yhtiöllä on erinomaisesti toimivat suhteet nykyisiin vuokralaisiinsa. Toiveena on, että kerhosta muodostuisi tulevien vuosien aikana entistä enemmän kaikille varuskunnassa työskenteleville yhteinen illanviettopaikka, jossa järjestettäisiin myös tapahtumia eri kohderyhmille ympäri vuoden. Ympäröivän yhteiskunnan kaikki toimijat ovat enemmän kuin tervetulleita järjestämään kokouksiaan ja muita tilaisuuksia kerholla ja siten tukemaan kerhon toimintaa, jotta myös kiinteistön tulevaisuus pysyisi turvattuna.

Huovinrinteen kerhosäätiö sr kiittää yhteisöjä, yrityksiä ja yksityishenkilöitä tähän mennessä saamistaan lahjoituksista, jotka on käytetty täysimääräisesti kerhotoimintaa pyörittävän Huovinrinteen upseerikerho ry:n hyväksi. Säätiö ottaa kiitollisuudella vastaan lahjoituksia myös jatkossa, jotta säätiön taloudellinen tilanne mahdollistaisi toteuttaa myös kiinteistön peruskorjauksia.

Kirjoittaja on everstiluutnantti evp ja Huovinrinteen kerhosäätiön toimitusjohtaja.

PAIKALLISPUOLUSTUS UUDISTUU

Tuore puolustusselonteko nojaa lujasti reserviin

Janne Kosonen

Valtioneuvoston puolustuspoliittinen selonteko julkaistiin syyskuussa 2021. Siinä kuvataan Suomen puolustuksellinen turvallisuuspoliittinen toimintaympäristö ja kerrotaan tiiviisti puolustuksen nykytilasta sekä tulevien vuosien puolustuskyvyn ylläpidon ja kehittämisen painopisteistä. Puolustusselonteko korostaa varautumisen tärkeyttä laaja-alaisesti sekä kykyä vastata laaja-alaiseen vaikuttamiseen. Suomen puolustusratkaisu perustuu edelleen koko maan puolustamiseen ja se on mahdollista vain laajasti toteutettavan asevelvollisuuden ja laajan koulutetun reservin kautta.

Toimintaympäristöön, väestöön, yhteiskuntaan ja teknologiaan liittyvät muutokset aiheuttavat asevelvollisuuteen jatkuvia kehittämistarpeita. Kehittämisen kohteena on asevelvollisuuden eri vaiheet kutsunnoista varusmiespalveluksen kautta reserviaikaan. Selonteon mukaan erityisesti naisten ja reservin osallistumismahdollisuuksia puolustuksen eri tehtäviin kehitetään.

Uutena käsitteenä vuoden 2021 selonteossa oli laaja-alainen vaikuttaminen. Se on sotilaallisessa varautumisessa käytettävä uhkakuva, joka pitää sisällään mm. hybridivaikuttamisen, mutta uhkakuvaan sisältyy myös avoin sotilaallinen voimankäyttö osapuolten välillä.

Kehittyvät paikallisjoukot

Selonteon mukaisesti Puolustusvoimien sodan ajan joukot jaetaan jatkossa käyttöperiaatteen mukaan operatiivisiin joukkioihin ja paikallisjoukkoihin. Operatiivisia joukkoja hyödynnetään erituten nopeatempoisissa tehtävissä ja painopistealueilla. Paikallispuolustuksesta kehitetään koko maan kattava sotilaallisten suorituskykyjen kokonaisuus, jolloin paikallisjoukkojen valmiutta ja niiden varustusta kehitetään.

Joukkojen kehittäminen luo uusia mahdollisuuksia reserviläisten koulutuksen, siviiliosaamisen sekä paikallistuntemuksen hyödyntämiseksi suomalaisessa puolustusjärjestelmässä.

Tulevaisuudessa paikallisjoukkoja käytetään joukkojen perustamiseen, taistelutehtäviin, kohteiden suojaamiseen ja muiden viranomaisten sekä yhteiskunnan tukemiseen. Paikallisjoukoilla suojataan puolustukselle ja yhteiskunnan muulle toiminnalle tärkeitä kohteita ja osallistutaan häiriötilanteiden jälkeiseen toimintojen palauttamiseen yhdessä viranomaisten ja muiden toimijoiden kanssa.

Reservin rooli paikallisjoukoissa korostuu entisestään ja niissä hyödynnetään aiempaa paremmin reserviläisten sitoutuneisuutta, paikallistuntemusta sekä siviilissä hankittua osaamista ja verkostoja. Selonteossa luvataan, että paikallisjoukkojen kehittäminen mahdollistaa reserviläisille mielekkään urapolun eri tasoissa poikkeusolojen tehtävissä sekä aktiivisen osallistumisen maanpuolustukseen.

Paikallisjoukkojen valmiutta ja varustusta kehitetään. Suomen Reserviupseeriliitto (RUL) kannattaa selonteossa esitettyjä kehitystoimenpiteitä.

Selonteossa luvataan, että paikallisjoukkojen kertausharjoituksia ja vapaaehtoisia harjoituksia lisätään sitä mukaan kuin alueellisia joukkoja poistetaan joukkorakenteesta. Ei kuitenkaan ole todennäköistä, että Puolustusvoimien paikallisjoukkoihin kohdistama kertausharjoitusmäärä missään vaiheessa kasvaisi riittävästi nykytasosta. Tämäkin korostaa vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen roolia paikallisjoukkojen koulutuksessa ja rekrytoinnissa.

Uudistustyö on aloitettava heti

Puolustusjärjestelmän kehittäminen ja reservin osaamisen aikaisempaa tehokkaampi hyödyntäminen vaatii entistä tiiviimpää yhteydenpitoa Puolustusvoimien ja reserviläisten välillä. Samoin on varmistettava, että reserviläisten osaaminen ja reserviläisten omaehtoinen osaamisen ylläpito huomioidaan nykyistä paremmin. Jotta yhteydenpito voidaan varmistaa tehokkaasti, Puolustusvoimien ja reserviläisen välinen perusasiointi tulee toteuttaa jatkossa sähköisesti.

Paikallispuolustuksen voimakas kehittäminen on monta vuotta kestävä prosessi. Reservin osaamista tarvitaan heti mm. erilaisten koulutuspolkujen rakentamisessa. Tämä työ on aloitettava heti, jotta polut ovat valmiina vuonna 2025, kun paikallispuolustus on uudessa asennossa.

Reservin vastuu paikallispuolustuksessa siis lisääntyy tulevaisuudessa. Se on luottamuksen osoitus vapaaehtoiselle maanpuolustukselle yleensä ja maanpuolustuskoulutukselle erityisesti. Omalla aktiivisuudellamme me reserviläiset voimme näyttää, että olemme tämän luottamuksen arvoisia. Nyt tarvitaan sekä reserviläisiltä että Puolustusvoimilta avarakatseisuutta, jotta reservin osaamista ja vapaaehtoisuutta pystytään hyödyntämään täysimääräisesti.

On tärkeää, että Puolustusvoimat on aidosti kiinnostunut kehittämään paikallispuolustusta yhdessä vapaaehtoiskentän kanssa. Tämä on näkynyt käytännössä mm. reservin koulutuksen kehittämissuunnitelmaa (RESKESU) tehtäessä. RUL on valmis jatkossakin antamaan asiantuntemuksensa reservin koulutuksen ja sen käytön kehittämistyöhön.

Kirjoittaja on Suomen Reserviupseeriliiton toiminnanjohtaja.

Suomen puolustus muuttuvassa maailmassa

Karoliina Honkanen

Järjestyksessään toinen erillinen puolustusselonteko valmistui syyskuussa 2021. Selonteossa tarkastellaan Suomen puolustuksen toimintaympäristön kehitystä ja arvioidaan puolustuksemme kehittämistarpeita keskipitkällä aikavälillä. Puolustusselonteko antaa linjaukset Suomen puolustuksen kehittämiselle aina vuosikymmenen loppuun asti. Samalla se on myös viesti ulkomaailmalle siitä, miten Suomi näkee toimintaympäristönsä ja kehittää puolustustaan.

- Puolustusselonteko rakentui edellisen puolustusselonteon (2017) varaan ja siinä otettiin huomioon
- Valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittisen selonteon (2020) ohjaus. Puolustusselonteko
- valmisteltiin tiiviissä yhteistyössä puolustusministeriön ja Pääesikunnan kesken.
- Suomen puolustusta rakennetaan yhteistyössä muiden kanssa ja konsensuksella. Keskeisiä
- elementtejä selonteon valmistelussa olivat poikkihallinnollinen virkamiesvalmistelu sekä selonteon
- käsittely parlamentaarisessa seurantaryhmässä. Puolustusvaliokunnan selonteosta marraskuussa
- 2021 antama yksimielinen mietintö kertoo, että selonteon kehittämislinjauksille on puolue rajat ylittävä
- laaja kansallinen tuki.

Jännitteisessä toimintaympäristössä

Euroopan turvallisuustilanteen heikentyminen viimeisten kuukausien aikana on vahvistanut VN ulko- ja turvallisuuspoliittisen selonteon (2020) ja puolustusselonteon arviot toimintaympäristön kehityksestä oikeiksi.

Suomen ja Euroopan lähialueiden turvallisuustilanne on epävakaa ja vaikeasti ennakoitavissa. Kansainvälistä sääntöpohjaista järjestelmää, kansainvälistä oikeutta ja yhteisesti sovittuja toimintatapoja on osin kyseenalaistettu. Tämä vaikeuttaa erityisesti pienten valtioiden asemaa.

Puolustusselonteossa arvioidaan suurvaltojen strategisia tavoitteita ja sotilaallista kehitystä. Suomen turvallisuuden näkökulmasta Venäjän merkitys on keskeinen. Venäjä on osoittanut kykynsä käyttää koordinoidusti laajaa keinovalikoimaa, jossa sotilaallisella voimalla on edelleen keskeinen osa. Venäjä on jatkanut asevoimiensa modernisointia ja kehittänyt niiden toimintaperiaatteita.

Nopea päätöksentekokyky ja asevoimien korkea valmiustaso mahdollistavat Venäjälle yllätykselliset operaatiot. Venäjän toiminta muun muassa Georgiassa, Ukrainassa ja Syyriassa osoittaa, että sen kynnys sotilaallisen voiman käyttöön ja sillä painostamiseen poliittisten päämäärien tavoittelemiseksi on madaltunut.

Yhdysvaltojen osalta selonteko tuo esille, että maan tavoitteena on säilyttää asemansa johtavana suurvaltana, joka toimii yhteistyössä kumppanien ja liittolaisten kanssa yhteisten intressien pohjalta. Yhdysvaltojen sitoutuminen Euroopan puolustukseen on merkityksellistä koko Euroopan ja Suomen turvallisuudelle.

Kiina on mainittu ensimmäisen kerran puolustusselonteossa. Kiinan nousu globaaliksi toimijaksi on muuttanut suurvaltojen keskinäistä dynamiikkaa. Kiinan käyttämien vaikuttamiskeinojen mahdolliset vaikutukset kohdemaiden turvallisuuteen aiheuttavat kasvavaa huolta.

Selonteon johtopäätös on, että Suomen puolustuksen toimintaympäristö säilyy jännitteisenä ja vaikeasti ennakoitavana. Suomi sijaitsee suurvaltojen näkökulmasta strategisesti merkittävällä alueella maailmassa, jossa suurvaltakilpailu Venäjän, Yhdysvaltojen ja Kiinan välillä kiihtyy. Jännitteet yhdellä alueella voivat johtaa nopeasti sotilaallisen toiminnan lisääntymiseen myös muilla alueilla.

Selonteon toimintaympäristökuvaus on monilta osin jatkumoa edellisen selonteon kuvaukselle. Yhtenä tärkeänä uutena painotuksena verrattuna edelliseen selontekoon tämä selonteko korostaa Suomen arktisten lähialueiden kasvavaa strategista merkitystä sekä Pohjois-Euroopan puolustuksen tarkastelua kokonaisuutena: Itämeri, arktinen alue ja Pohjois-Atlantin meriyhteydet linkittyvät toisiinsa. Mahdollisessa Euroopan laajuisessa konfliktissa Pohjois-Eurooppa muodostaisi sotilasstrategisesti tarkasteltuna kokonaisuuden.

Selonteossa arvioidaan, että kansainvälisen tilanteen kiristymisestä huolimatta Suomeen ei kohdistu välitöntä sotilaallista uhkaa. Sotilaalliseen voimankäyttöön Suomea vastaan tai sillä uhkaamiseen on kuitenkin varauduttava. Suomen puolustuksen on kyettävä vastaamaan sotilaalliseen painostukseen, nopeasti kehittyvään sotilaalliseen uhkaan sekä eriasteiseen sotilaalliseen voimankäyttöön, myös laajamittaiseen sotilaallisen hyökkäykseen. Sotilaallinen voimankäyttö on myös osa laaja-alaisen vaikuttamisen keinovalikoimaa.

Puolustuksen ennaltaehkäisevä merkitys korostuu edellä kuvatun kaltaisessa, vaikeasti ennakoitavassa toimintaympäristössä, jossa kriisien ennakkovaroitusaika on lyhentynyt ja kynnys sotilaallisen voiman käyttöön madaltunut. Pidäkkeen luominen tämän päivän toimintaympäristössä on yhteinen asia. Ennaltaehkäisyn tehokkuus muodostuu pidäkevaikutuksesta, jonka koko yhteiskunta ja kaikki hallinnonalat luovat varautumisella ja muulla toiminnallaan. Puolustusvoimat tuottaa pidäkkeen sotilaallisen osan. Pidäke on luonteeltaan puolustuksellinen.

Keskiössä vahva puolustuskyky

Kaiken perusta on oma puolustuskyky. Suomea on kyettävä puolustamaan kansallisin voimavaroin, samalla kun hyödynnämme kansainvälisen yhteistyön mahdollisuudet. Suomella on ennaltaehkäisevä puolustus ja vahva torjuntakyky, joita koko yhteiskunta tukee. Selonteon lähtökohtana on, että asevelvollisuus, koulutettu reservi, koko maan puolustaminen ja korkea maanpuolustustahto ovat Suomen puolustuksen perustana jatkossakin.

Kansalaisten osallistamista maanpuolustukseen kehitetään lisäämällä erityisesti naisten ja reservin osallistumismahdollisuuksia. Pian selonteon valmistumisen jälkeen loppuraporttinsa jätti vuonna 2020 asetettu parlamentaarinen komitea, joka kirjasi tavoitetiloja asevelvollisuuden vahvistamiseksi ja kehittämiseksi. Puolustushallinto tekee lisäselvityksiä komitean johtopäätösten tueksi. Selontekokaudella myös parannetaan varusmiesten taloudellisia etuuksia.

Edellisen puolustusselonteon (2017) toimeenpanossa on saatu paljon aikaan erityisesti liittyen valmiuden parantamiseen kaikissa puolustushaaroissa, ja työ jatkuu. Uutena painotuksena tuoreessa selonteossa ovat puolustuksen uudet toimintaympäristöt: puolustusvalmiuteen kohdistuvat vaatimukset ulottuvat myös kyber- , avaruus- ja informaatiotoimintaympäristöihin. Kaikkia toimintaympäristöjä on kyettävä valvomaan, ja niissä on tarvittaessa voitava käynnistää puolustuksen edellyttämät toimenpiteet

Merivoimien ja Ilmavoimien pääkalustojen korvaamisella 2020-luvulla on kriittinen merkitys Suomen puolustuskyvylle. Strateegiset hankkeet toteutetaan suunnitellusti. Selontekokaudella aloitetaan uuden F-35 -suorituskyvyn käyttöönotto ja integrointi muuhun puolustusjärjestelmään. Samaan aikaan jatketaan Maavoimien ja puolustusjärjestelmän muiden osien kehittämistä.

Puolustusvoimien sodan ajan joukkorakenteen muutos on yksi selonteossa alueellisten joukkojen käsitteestä luovutaan. Pääosa alueellisista joukoista muutetaan paikallisjoukoiksi ja joitain osia operatiivisiksi joukoiksi. Puolustusvoimien sodan ajan kokonaisvahvuus ei muutu.

Paikallisjoukkojen määrää lisätään vuodesta 2025 alkaen ja samalla niiden tehtäväkenttä laajenee ja vaatimustaso nousee. Paikallisjoukoissa hyödynnetään aiempaa paremmin reserviläisten paikallistuntemus ja siviilissä hankittu osaaminen. Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen järjestämällä koulutuksella on tässä tärkeä rooli.

Suomen sotilaallinen puolustus ja kokonaisturvallisuus kytkeytyvät yhä tiiviimmin toisiinsa. Toimintaympäristön muutos – mukaan lukien uudet toimintaympäristöt, teknologian nopea kehitys ja vaikuttamiskeinojen monimuotoistuminen – haastaa laajemminkin koko yhteiskunnan kriisinsietokyvyn eli resilienssin.

Selonteko painottaa tarvetta tiivistää viranomaisten välistä yhteistyötä, jotta kykenemme yhä paremmin ennaltaehkäisemään ja torjumaan Suomeen kohdistuvaa laaja-alaista vaikuttamista osana kokonaisturvallisuutta. Edellä mainittu paikallispuolustuksen uudistus osaltaan vahvistaa laaja-alaiseen vaikuttamiseen vastaamista alueellisella ja paikallisella tasolla.

Puolustushallinnolle erityisen tärkeitä poikkihallinnollisia yhteistyöalueita ovat kybertorvallisuus ja kyberpuolustus, informaatiopuolustus ja strateginen kommunikaatio. Yksi selonteon päätavoitteista on kyberpuolustuksen tiedonvaihdon, toimivaltuuksien ja kansallisten yhteistyörakenteiden kehittäminen viranomaisten välillä. Kybertoimintaympäristön uhkia ja niihin liittyviä kansallisia kehittämistoimia arvioidaan jo käynnistetyssä poikkihallinnollisessa selvitystyössä, joka tehdään yhdessä sisäministeriön hallinnonalan sekä muiden tarvittavien toimijoiden kanssa.

Kansainvälinen yhteistyö vahvistaa puolustusta

Puolustusyhteistyötä on kehitetty viime vuosina aktiivisesti. Olemme rakentaneet kahden- ja monenvälisen puolustusyhteistyön verkoston, jonka eri järjestelyt täydentävät toisiaan. Puolustusselonteolla kirkastetaan Suomen puolustusyhteistyön linjaa – sitä, kenen kanssa ja miksi Suomi tekee puolustusyhteistyötä.

Suomi jatkaa johdonmukaisesti tiivistä kahden- ja monenvälistä puolustusyhteistyötä esimerkiksi liittyen tilannetietoisuuteen, sotilaallisten suorituskykyjen kehittämiseen ja vaativaan harjoitustoimintaan. Puolustusyhteistyötä tehdään Suomen omista lähtökohdista ja yhteisten intressien pohjalta.

Kahdenvälisessä yhteistyössä painotetaan niitä maita, jotka olisivat kriisitilanteessa Suomen puolustuksen näkökulmasta merkittäviä toimijoita Pohjois-Euroopassa ja Itämeren alueella. Suomen tärkeimpinä kahdenvälisinä kumppanimaina selonteossa mainitaan: Ruotsi, Norja ja Yhdysvallat.

Suomi tukee EU:n puolustusyhteistyön syventämistä ja jatkaa aktiivista kumppanuusyhteistyötä Naton kanssa. Näin voimme vahvistaa omaa puolustuskykyämme. Nordefco-yhteistyön merkitys säilyy. Myös monikansalliset maaryhmät, kuten Ison-Britannian johtama JEF (Joint Expeditionary Force), ovat tänä päivänä tärkeä osa puolustusyhteistyömme verkostoa.

Puolustusyhteistyö vahvistaa omaa puolustuskykyämme monin tavoin. Se kohottaa Suomeen kohdistettavien sotilaallisten toimien kynnystä sekä luo edellytyksiä avun saamiselle ja antamiselle tarvittaessa. Turvatakuita tai -velvoitteita puolustusyhteistyö ei kuitenkaan luo.

Puolustusyhteistyöllä kehitetään Suomen yhteistoimintakykyä keskeisimpien kumppanien kanssa kaikkia Suomeen vaikuttavia turvallisuustilanteita varten. Selonteko linjaa, että Suomella tulee olla kyky toimia yhdessä keskeisimpien kumppanien kanssa, erikseen päätettäessä, niin normaalioloissa, normaaliolojen häiriötilanteissa kuin poikkeusoloissakin.

Puolustusyhteistyöllä on keskeinen merkitys Suomen tilannetietoisuuden lisäämisessä. Erityisesti mahdollisessa kriisitilanteessa on voitava vaihtaa tietoa siitä, miten muut toimijat arvioivat turvallisuustilanteen kehittymistä ja suunnittelevat omia toimiaan. Yhteistyön kautta Suomi pystyy myös viestimään oman toimintansa perusteita. Tämä parantaa ennakoitavuutta ja valmiutta sekä lisää vakautta.

Puolustusselonteko toistaa ulko- ja turvallisuuspoliittiseen selontekoon kirjatun pitkäaikaisen Nato-linjauksemme, jonka mukaan ”Suomen ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustaan kuuluu kansallisen liikkumatilan ja valintamahdollisuuksien ylläpitäminen. Tämä säilyttää mahdollisuuden liittoutua sotilaallisesti ja hakea Nato-jäsenyyttä.” Mahdollinen Nato-jäsenyys on poliittinen päätös. Puolustushallinnon roolina on varmistaa puolustuksen kehittämisessä, ettei mahdolliselle liittymiselle muodostu käytännön esteitä.

Miten turvataan puolustuksen toimintaedellytykset?

Hallitusohjelman mukaisesti puolustuksen resursointi perustuu edellisen selonteon resurssitasoon. Puolustusvoimien suorituskykyä on ylläpidetty ja kehitetty näiden resurssikirjausten pohjalta. Menojen uudelleenkohdennukset ja leikkaukset muodostavat kuitenkin kasvavan haasteen puolustuskykymme pitkäjänteiselle kehittämiselle.

Tulevina vuosina lisäresursseja tarvitaan mm. Puolustusvoimien henkilöstömäärän lisäämiseen. Nykyinen henkilöstömäärä ei yksinkertaisesti riitä. Toimintaympäristön edellyttämän valmiuden ylläpito, asevelvollisten kouluttaminen sekä uusien suorituskykyjen kehittäminen edellyttävät, että henkilöstömäärää kasvatetaan 500 henkilötyövuodella asteittain 2020-luvun loppuun mennessä. Noin 100 henkilötyövuoden lisäys toteutuu kuluvalla vaalikaudella.

Puolustusvoimien säädösohjaiset toimintaedellytykset varmistetaan ajantasaisella lainsäädännöllä. Edellisellä vaalikaudella uudistettiin merkittävällä tavalla keskeistä Puolustusvoimia koskevaa lainsäädäntöä. Tämän selonteon pohjalta tullaan niin ikään tarkastelemaan lainsäädäntötarpeita. On erityisen tärkeää, että kybertoimintaympäristöön liittyvää lainsäädäntöä ja kyberpuolustuksen viranomaisyhteistyötä kehitetään.

Puolustuksen keskeisiin toimintaedellytyksiin lukeutuvat em. lisäksi myös digitalisaatio, tutkimus ja kehittäminen, sotilaallinen huoltovarmuus ja kumppanuudet, infrastruktuuri ja kestävä kehitys, joita kaikkia käsitellään selonteossa.

Puolustusselonteko on siirtymässä toimeenpanoon samalla kun Euroopan turvallisuustilanne on vakavampi kuin koskaan kylmän sodan jälkeen.

Jännitteisessä ja vaikeasti ennakoitavassa toimintaympäristössä kehityskulut voivat johtaa sotilaallisella voimalla uhkaamiseen tai sotilaalliseen voimankäyttöön nopeastikin. Puolustuskykyä ei sen sijaan voi nopeasti luoda.

Suomi on ylläpitänyt ja kehittänyt puolustuskykyään systemaattisesti ja pitkäjänteisesti. Uudella puolustusselonteolla ja sen toimeenpanolla varmistetaan, että puolustuskykymme vastaa toimintaympäristön vaatimuksiin myös tulevaisuudessa.

Kirjoittaja on VTM ja neuvotteleva virkamies puolustusministeriön puolustuspoliittisella osastolla ja puolustusministeriön strategiaryhmän johtaja. Kirjoittaja toimi myös puolustusselonteon valmisteluryhmän (2019-2021) sihteeristön puheenjohtajana.

Puolustusselonteko ja reserviläiset

Joni Lindeman

Viime vuonna julkaistu Puolustusselonteko herätti runsaasti keskustelua kansalaisissa. Yhtenä päällimmäisenä keskustelunaiheena oli reserviläisten merkityksen lisääntyminen sekä paikallisjoukkojen roolin kasvataminen. Selonteon sisällöstä tarkemmin on luettavissa Puolustusministeriön neuvottelevan virkamiehen Karoliina Honkasen artikkelista. Hän oli vahvasti mukana selonteon laatimisessa, joten hän jos kuka tietää, mistä puhuu.

Kiitoksia Karoliinalle tästä syventävästä ja valaisevasta artikkelista. Tässä artikkelissa haluan selventää muutamia asioita, joilla on merkitystä piirimme reserviläisille paikallisella tasolla. Se, miten selonteon asiat toteutetaan käytännössä, on työn alla Puolustusvoimissa ja vienee jonkin aikaa ennen kuin asiat toteutuvat käytännössä.

Puolustusselonteon luvussa 4.2.6 puhutaan paikallispuolustuksesta ja sen kehittämisestä. Luvussa todetaan muun muassa, että ”…paikallisjoukkojen tehtäväkenttä laajenee ja vaatimustaso nousee. Muutoksen myötä paikallisjoukkoihin kuuluu nykyistä enemmän joukkoja, joita voidaan käyttää taistelutehtäviin myös nopeasti kehittyvässä tilanteessa”. Käytännössä tämä tarkoittanee Varsinais-Suomen alueella sitä, että paikallisjoukkojen koulutukseen tullaan panostamaan entistä enemmän. Siten alueen paikallisjoukot ovat entistä valmiimpia aloittamaan tehtävien toteuttamisen ilman lisäkoulutusta.

Urapolku paikallisjoukoissa

Tässä koulutustehtävässä Lounais-Suomen Maanpuolustuspiirin (LSMPP) eli paikallisen MPK:n merkitys joukkojen kouluttamisessa kasvaa. Perinteisten taistelutehtävien todennäköisyys alueellamme, jossa joukko taistelee toista samantyyppistä joukkoa vastaan tai tuhoaa vastustajan panssarivaunuja valtatie 1:n varrella, on aika pieni. Siten meidän alueellamme mainitut taistelutehtävät ovat samoja, joita alueen paikallisjoukkojen harjoituksissa on harjoiteltu jo vuosia.

Selonteossa todetaan myös, että ”paikallisjoukkojen kehittäminen mahdollistaa reserviläisille mielekkään urapolun eri tasoissa poikkeusolojen tehtävissä sekä aktiivisen osallistumisen maanpuolustukseen. Reserviläisten sitoutuneisuus ja verkostoituminen korostuvat paikallispuolustuksen tehtävien monipuolistuessa”. On muistettava, että poikkeusolojen organisaatio ei kasva määrällisesti eli lisää poikkeusolojen tehtäviä ei reserviläisille tule. Siten tämän osion merkittävä sanoma on ”reserviläisten sitoutuneisuus ja verkostoituminen”. Niinpä aktiiviset reserviläiset, joilla ei ole poikkeusolojen tehtävissä, että heidät on varattu poikkeusoloissa jatkamaan samassa tehtävässä.

Esimerkiksi poliisit ja pelastushenkilöstö mukaan lukien sopimuspalokuntalaiset jatkavat pääosin normaaliologen tehtävissä, koska todennäköisissä poikkeusoloissa poliisin ja pelastuksen sekä ensihoidon tehtävämäärät lisääntyvät. Siksi viranomaisyhteistyö paikallisjoukkojen tehtäväkentässä varsinkin meidän alueellamme tulee korostumaan entisestään unohtamatta kolmannen sektorin arvokkaita toimijoita. Niinpä paikallispuolustuksen kehittämisen Varsinais-Suomen alueella tulisikin sisältää vielä entistä enemmän yhteistoimintaa ja verkottumista kuntien, kaupunkien, viranomaistoimijoiden ja kolmannen sektorin kanssa. Tätä toki on tehty alueellamme jo vuosia, mutta aina voidaan asiaa kehittää ja syventää. Tätä korostaa myös selonteossa oleva tehtävä ”asevelvollisten nykyistä joustavampi käyttö muiden viranomaisten tukemiseksi selvitetään”.

Puolustusselonteko antaa siis perusteet paikallisjoukkojen kehittämiselle ja reserviläisten paremmalle hyödyntämiselle poikkeusolojen tehtävissä. Olennaista reserviläisten kannalta on aktiivisuus hakeutumisessa koulutukseen ja sitoutuneisuus maanpuolustukseen. Poikkeusolojen sijoituksen saamista voidaan verrata työnhakuun ja etenemiseen työuralla. Jotta sinulla on mahdollisuus saada haluamasi työ, on sinun ensin kouluttauduttava tehtävään. Tässä tapauksessa tämä on ratkaistavissa hakeutumalla MPK:n koulutustapahtumiin. Työnhakijan on myös osoitettava motivaatiota ja sitoutuneisuutta kyseiseen työhön.

Hakeutuminen MPK:n toimintaan ja koulutukseen mukaan osoittaa jo henkilön sitoutuneisuutta ja motivaatiota. Näiden perusteiden täyttyessä, niin hakemus ”työnantajalle” hoituukin sitten järjestelmän kautta. Ja kun ”työnantaja” sijoittaa reserviläisen poikkeusolojen paikallisjoukkoon, aukeaa hänelle samalla urapolku, jolla eteneminen on tietenkin kiinni reserviläisen omasta aktiivisuudesta ja sitoutuneisuudesta.

Pikku porkkanana tähän todettakoon, että Puolustusvoimien normin mukaan ylennysten edellytyksenä on tarvittava määrä ylennykseen laskettavia kertausharjoitus- tai vapaaehtoisten harjoitusten päiviä, riittävä aika edellisestä ylennyksestä, vähintään yksi harjoituksista on oltava viimeisen viiden vuoden ajalta sekä sijoitus tai sijoitettavuus ylempää sotilasarvoa edellyttävään tehtävään. Tiedän kyllä, että eivät reserviläiset näitä hommia tee ylennysten vuoksi, vaan rakkaudesta lajiin, mutta kyllä se silti tuntuu hyvältä lukea oma nimi ylennettävien listalta 4.6. tai 6.12.

Joten ei muuta kuin irti arjen oravanpyörästä ja hakeutumaan MPK:n koulutusten kautta aktiivireserviin viettämään laatuaikaa samanhenkisten ihmisten kanssa ja tekemään työtä isänmaamme turvallisuuden hyväksi. Maata voi puolustaa mies tai nainen, mutta ei sivustakatsoja.

MPK:n kautta sodan ajan sijoitukseen

Tino Puhakka

Viime syksynä julkaistussa puolustusselonteossa todetaan mm. ”Reserviläisten sitoutuneisuus ja verkostoituminen korostuvat paikallispuolustuksen tehtävien monipuolistuessa. Paikallisjoukkojen kouluttamisessa ja rekrytoinnissa hyödynnetään entistä enemmän vapaaehtoisen maanpuolustuksen resursseja ja vapaaehtoisia reserviläisiä.” Olemme Lounais-Suomen maanpuolustuspiirissä (LSMPP) tarttuneet heti härkää sarvista ja sopineet Porin Prikaatin (PORPR) johdon kanssa, että voimme aloittaa heti kokeilun aktiivisten reserviläisten rekrytoimiseksi Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueen paikallisjoukkoihin.

Reserviläisen osoittaessa halunsa, aktiivisuutensa ja kykynsä maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) koulutustapahtumissa, on hänellä mahdollisuus saada sijoitus puolustusvoimien sodan ajan (sa) joukoissa. Sijoituksen kautta on mahdollisuus päästä puolustusvoimien vapaaehtoisiin harjoituksiin (PVVEH) ja sopivassa tehtävässä kertausharjoituksiin (KH).

Kynnys päästä mukaan paikallisjoukkoihin on matala. Reserviläisen tulee olla yhteydessä allekirjoittaneeseen eli Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin valmiuspäällikköön Tino Puhakkaan, tino.puhakka@mpk.fi. Minun ohjeitteni mukaan tulee osallistua viikonlopun kestävälle paikallispataljoonan peruskurssille ja yhteen MPK:n ampumaohjelmiston mukaiseen SOTVA-ammuntaan. Peruskursseja on neljä vuodessa ja ammuntoja järjestetään kerran kuukaudessa Raasissa ja Niinisalossa. Nämä suoritettuaan henkilö ilmoittaa minulle, että kurssit on suoritettu. Kurssille osallistumisten tarkistamisen jälkeen välitän tiedot Lounais-Suomen aluetoimistolle. Mikäli tämä johtaa jo sijoitukseen, niin Porin Prikaati ilmoittaa henkilölle sijoituksesta.

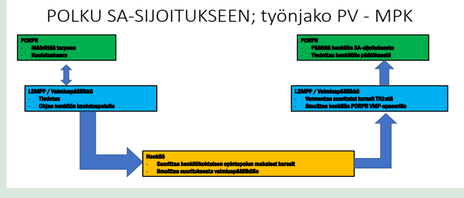

Kirjoittaja on Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) Lounais-Suomen Maanpuolustuspiirin valmiuspäällikkö.

PAIKALLISPUOLUSTUS UUDISTUU

Paikallispuolustuksen kehittämisnäkymiä Porin prikaatin näkökulmasta

Vesa Valtonen

Syyskuun alussa julkaistiin valtioneuvoston puolustuspoliittinen selonteko, joka luotaa maanpuolustuksen kehityssuuntia 2030-luvulle. Täsmälleen samaan aikaan selonteon julkaisuajankohdan kanssa harjoiteltiin Rauman seudulla paikallispuolustusta. Porin prikaatin johtama paikallispuolustusharjoitus Rauma 21 oli laaja yhteistoimintaharjoitus, jossa oli havaittavissa myös puolustusselonteossa mainittuja tekijöitä niin harjoitustavoitteissa kuin teemoissakin. Esitän näitä yhtäläisyyksiä tässä kirjoituksessani (avainsanat kursiivilla) ja avaan samalla paikallispuolustuksen mahdollisia kehittämisnäkymiä selonteon ja Maavoimien komentajan 18.10.2021 julkaiseman tiedonannon näkökulmista.

Rauma 21 -harjoituksen teemana oli suojautuminen laaja-alaista vaikuttamista vastaan, jotta puolustusvalmistelut ja kansainvälisen avun vastaanoton järjestelyt voidaan turvata. Edellä mainitut osakokonaisuudet ovat keskeisiä osia paikallisturvallisuudellemme. Laaja-alainen vaikuttaminen voi haastaa yhteiskunnan tärkeitä toimintoja, ja siten myös puolustusvalmiuden, jo normaalioloissa. Tästä käytetään myös termiä hybridivaikuttaminen, joka tarkoittaa pelkistäen eri keinovalikoimien järjestelmällistä ja yhdistettyä käyttöä kohdeosapuolen kriittisten järjestelmien ja myös mielialan murtamiseksi.

Suomalaisena vastauksena moisiin kavaluuksiin hyödynnämme kokonaisturvallisuuden yhteistoimintamallia, joka mahdollistaa kaikkien turvallisuustoimijoiden yhteistyön. Malli toimii erittäin hyvin jo meillä paikallisesti, joten paikallispuolustuksen ja puolustusvalmiuden kehittäminen ovat jo ikään kuin sisäänrakennettuina. Valmius osoitettiin Rauma 21 -harjoituksessa testaamalla valmiussuunnitelmia ja johtamiskykyä. Puolustusvalmistelut kyetään suojaamaan ja kansainvälisen avun vastaanotto turvataan.

Selonteossa todetaan, että virka-aputehtävät ovat muuttuneet aempaa vaativammiksi ja aikakriittisemmiksi, mikä edellyttää viranomaisyhteistyön ja lainsäädännön kehittämistä. Laaja-alaisen vaikuttamisen elementteinä Rauma 21 -harjoituksessa esiteltiin muiden turvallisuushäiriöiden ohella radioaktiivisen räjähteen (likainen pommi) aiheuttamat turvallisuustoimet. Kuvatussa tilanteessa tarvitaan saumatonta yhteistoimintaa usean viranomaisen kesken aina säteilyviranomaisista kuljetuksiin.

Porin prikaatin lisäksi tilanteen suunnittelu toteutettiin yhteistyössä Rauman kaupungin, Lounais-Suomen poliisilaitoksen, Länsi-Suomen merivartioston, Tullin, Satakunnan Pelastuslaitoksen, Satasairaalan, Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen, Lounais-Suomen aluehallintoviraston, Säteilyturvakeskuksen sekä Suomen Punaisen Ristin kanssa. Kaikkia tarvittiin ja yhteistyö sujui erinomaisesti.

Suomen puolustaminen ulottuu avaruuteen

Suomen puolustuksen perustana on edelleen toimiva, ajanmukainen ja kehittyvä asevelvollisuus. Tätä tukee pitkäjänteinen maapuolustuksen ja puolustusjärjestelmän muiden osien kehittäminen, paljon huomiota saaneiden strategisten hankkeiden (Laivue 2020 ja HX) ohella.

Suomen turvallisuusympäristö säilyy selonteon arvion mukaan jännitteisenä ja vaikeasti ennakoitavana. Maa-, meri- ja ilmaulottuvuuksien lisäksi korostetaan kyber- ja informaatiotoimintaympäristöjä sekä uutuutena myös avaruutta. Kyber- ja informaatioturvallisuuden kehittäminen ovat paikallispuolustuksen kehittämiskohteita ja niihin liittyviä asioita käsiteltiin myös harjoituksessamme. Avaruuskin oli mukana, sillä kaikki harjoituksessa käytettyjen arjen välineiden ja esimerkiksi mobiililaitteidemme paikkaja aikatiedot sekä satelliittikuvat tulivat satelliittien välittämänä käyttöömme. Suomella on tässäkin omaa osaamista ja hyvä yhteistyöverkosto.

Paikallispuolustuksen perusta on lounaissuomalaisittain katsottuna kunnossa. Tulevat vuodet näyttävät, minkälaisia mahdollisuuksia se avaa reserviläisten osaamisen ja muun yhteistoiminnan kehittämisessä. Nyt on yhteisen suunnittelun ja vuoropuhelun aika. Kehitetään puolustamme yhdessä.

Kirjoittaja on eversti ja Porin prikaatin komentaja.

Yhteistä tiedottamista kuusi vuosikymmentä

Parivartion pitkä taival

Tuula Rahkonen

Varsinais-Suomen reserviläispiirien yhteinen lehti ilmestyi ensimmäisen kerran keväällä 1961. Lehti oli tiivistyneen yhteistyön tulos. Samalla voitiin todeta, että myös tuolloin reserviläispiirien ja lehden historiat nivoutuivat yhteen. Vaikka Parivartio perustettiin tukemaan reserviläispiirien toimintaa, niin vuosien mittaan Parivartiolle on muodostunut tärkeä ja keskeinen rooli maanpuolustustyössä, niin tiedottajana kuin isänmaallisten arvojen vaalijana.

Lehden ensimmäisen sivu oli otsikoitu ”maanpuolustustyön hyväksi”. Pääkirjoituksessa todettiin maanpuolustusta harrastavien järjestöjen yhteistoiminnan suuri merkitys sekä kerrottiin yhteisen tiedotuslehden olevan konkreettinen esimerkki yhä tiiviimmästä yhteistyöstä. Voimavarojen keskittäminen järjestötyössä nähtiin jo silloin ainoana ja tehokkaana keinona saavuttaa toiminnalle asetetut tavoitteet. Samalla korostettiin vapaaehtoisen maanpuolustustyön merkitystä sekä jokaisen kansalaisen vastuuta tässä tärkeässä toiminnassa. Kaikkien niiden, jotka uhraavat voimiaan, varojaan ja aikaansa vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön, työpanos nähtiin jo silloin kantavana voimavarana ja kivijalkana piirien toiminnassa.

Silloisena Lounais-Suomen sotilaslääninä komentajana toiminut Viktor Vähätupa totesi tervehdyksessään piirilehden aikaansaamisen olleen merkittävä edistysaskel piirien toiminnassa. Lehti oli lupaus tehostuvasta yhteistoiminnasta, monipuolistuvasta ja laajenevasta yhteistoimintakentästä sekä ennen kaikkea tiiviistä yhteistyöstä, joka samalla edesauttoi myös piirien sisäistä yhtenäisyyttä. Edellytyksenä tavoitteiden saavuttamiselle Vähätupa näki molempien piirien yhteisen työasenteen löytymisen.

Nimen keksijästä kansikuvapoika

Nimikilpailun ensimmäiseen määräaikaan mennessä ei saapunut yhtään toimitusta tyydyttävää nimiehdotusta, joten piirilehti ilmestyi ensimmäisen vuoden ilman nimeä. Seuraavana vuonna, Varsinais-Suomen Reservialiupseeripiirin sihteerin, kersantti **Aulis Äyräksen** ehdotus Parivartio valittiin lehden nimeksi. Palkkioksi keksijä, eli lehden kummi, sai kunnian komeilla lehden kansikuvassa. Varsin onnistunut nimivalinta olikin, koska tarvetta nimen muuttamiselle ei ole kuluneiden vuosikymmenten aikana ollut.

Alkuaikoina lehden pääaineiston muodostivat molempien piirien ja liittojen tiedotukset. Vuosien mittaan Parivartion linja ja lehden sisältö ovat muotoutuneet kunkin ajan ja tarpeiden mukaan. Artikkelit ovat olleet kautta aikojen monipuolisia ja hyvin kuvitettuja. Lehdellä on ollut myös runsaslukuinen avustajakunta, joiden kirjoitusten kautta lukijat ovat saaneet laaja-alaisia asiantuntijakirjoituksia ajankohtaisista aiheista.

Monet kolumnit ja asiantuntijakirjoitukset ovat antaneet lukijoille näkökulmia ja ajattelemisen aihetta vuosien varrella. Lehden arvokkuutta ovat lisänneet sotiemme veteraanien haastattelut ja muistelmat. Näkyvyyttä sisällölle ovat tuoneet erilaisten juhlien kirjoitukset näyttävine kuvineen. Kentän toiminnasta ovat puolestaan kertoneet vuodesta toiseen aktiivinen urheilu- ja kilpailutoiminta sekä messutoiminta.

Lehdellä on ollut 14 vakinaista päätoimittajaa. Heistä jokainen on jättänyt oman ”kynänjälkensä” lehden sisältöön. Päätoimittajat ovat kantaneet vastuuta lehden toimittamisesta, mutta apuna heillä on ollut aina vankka avustajajoukko. Vuodesta 1988 alkaen päätoimittajan tukena on ollut muutaman kerran vuodessa kokoontuva toimitusneuvosto. Viime aikoina toimitusneuvoston rooli on muuttunut lähemmäksi vakiintunutta avustajakuntaa, joiden kirjallisista tuotoksista saadaan vuoden mittaan runsaslukuisina iloita.

Hiljaisimpina vuosina Parivartio on ilmestynyt neljä kertaa vuodessa, vilkkaimpina jopa yhdeksän kertaa. Vuonna 1978 vakiintui nykyisin käytännössä oleva kuuden vuosittaisen numeron toimittaminen. Lehden ulkoasu muuttui toukokuussa 1976, jolloin siirryttiin vihkomallisesta sanomalehtimaisempaan julkaisuun. 2010-luvulla Parivartio uudisti visuaalista ilmettä. Tämä muutos huomattiin myös kansallisella tasolla.

Yhdistysten jutut lehden kivijalka

Vuonna 2015 Parivartio sai valtakunnallisesti mainetta ja kunniaa, kun se Lappeenrannassa pidetyillä piirien toiminnanjohtajien neuvottelupäivillä nimettiin vuoden piirilehdeksi. Tunnustuksen myönsi Reserviläinen -lehti. Perusteluissa mainittiin muun muassa, että ”Parivartion taitto on uusittu onnistuneesti. Raikkaassa taitossa käytetään rohkeasti värielementtejä, kuvat ovat näyttäviä ja lehden eri osastot ovat selkeitä. Lehdessä käsitellään laajasti aktiivista varsinaissuomalaista vapaaehtoista maanpuolustusta”.

Valinta oli tunnustus siitä, että päätoimittajan käsissä oli syntynyt monipuolinen ja tasokas julkaisu, joka oli myös säntillisesti saatettu lukijoille. Erityistä aktiivisuutta päätoimittajalta on vaadittu riittävän ja myös laadukkaan kirjoitusmateriaalin varmistamisessa. Tämä ei ole onnistunut ilman toimivaa yhteistyöverkostoa.

Lehti ei synny ilman toimitukselle lähetettyjä kirjoituksia, juttuja ja kuvia. Jos lehti ei saa riittävästi aineistoa, ei se myöskään palvele lukijakuntaansa, eikä pysty vastaamaan tehtävästään vapaaehtoisen varsinaisuomalaisen maanpuolustustyön tietoisuuden tallentajana ja välittäjänä.

Piirien toiminnanjohtajan moninaisten tehtävien lisäksi kuuluu hänelle myös Parivartio-lehden päätoimittajuus. Tehtävässä tarvitaan hyvää kirjallista ilmaisukykyä ja markkinointitaitoja. Itse kirjoitettujen juttujen lisäksi pääosa lehden toimittamiseen käytetystä ajasta kuluu vapaaehtoisten kirjoittamien juttujen keräämiseen ja sisällön rakentamiseen. Tiivis yhteydenpito eri sidosryhmien välillä, kuten Reserviläis- ja Reserviupseeriliitto, Lounais-Suomen aluetoimisto ja Porin prikaati sekä veteraanijärjestöt ja Maanpuolustuskoulutusyhdistys, on tärkeää.

Toimituksen tukena on ollut jo pitkään luottokirjoittajat, joilta tulee hyvää ja laadukasta materiaalia aina pyydettäessä ja usein myös pyytämättäkin.

Suuri rooli lehden kehittymisessä on myös lehden taittajalla, jonka kädenjälki konkretisoi päätoimittajan ajatukset. Kiitettävästi on kehitys- ja muutosehdotuksia Parivartion taittajilta vuosien saatossa tullutkin. Selkeänä linjauksena lehden toimittamissa on ollut, että lehdessä keskitytään oman toimialueen yhdistysten ja jäsenten tapahtumiin. Valtakunnallisia juttuja pyritään minimoimaan, koska aktiivista ja monipuolista reserviläistoimintaa löytyy oman maakunnan alueelta.

Jokainen lehti on saatujen juttujen ja kuvien tuotos. Vapaaehtoiset kirjoittajat lähettävät juttuja ja kuvia monenlaisista aiheista, jotka rikastuttavat lehden sisältöä ja antavat kiinnostavaa luettavaa laajalle lukijakunnalle. Enemmälkein jutuille olisi tilausta ja yhdistysten aktiivisuuden lisääntymistä juttujen tuottamisessa toivotaan. Kaikki tapahtumat, joita yhdistyksissä toteutetaan, ovat arvokasta ainesta jutuille.

Jokainen yhdistys tekee oman näköistä työtä alueellaan ja näistä toivotaan juttuja, mielellään kuvien kera. Kaikki tapahtumat, joita oman piirin alueella toteutetaan, ovat jutun arvoisia. Yhdistyksissä on paljon nuoria toimijoita, joiden ajatuksia toimitus mielellään kuulisi.

Palaute parantaa aina

Jokainen lehti on päätoimittajalle arvokas. Toisaalta yksikään lehti ei ole täydellinen, sillä aina voi jotain tehdä toisin ja parantaa. Laadukas lehti ja sen kehittyminen on huomioitu toiminta-alueen ulkopuolella ja se on ilahduttanut toimittajakuntaa ja erityisesti päätoimittajaa suuresti. Hyvä palaute kertoo myös siitä, että päätoimittaja on onnistunut tehtävässään.

Parivartio ilmestyy edelleen paperilehtenä, mutta se on saatavilla myös verkkolehtenä. Verkkolehti mahdollistaa laajemman levikin ja saavuttaa potentiaaliset jäsenet ja eri yhteistyötahot.

Koronapandemia on aiheuttanut muutoksia lehden sivumäärään ja johtanut tavanomaisesta poikkeaviin juttuihin. Kun lähes kaikki toiminta on ollut tauolla, niin kentältä ei ole ollut juurikaan kerrottavaa. Poikkeavan tilanteen takia on peruuntunut moni alkuvuodesta kirjoitettavaksi sovittu juttu kokonaisuudessaan. Lehti on kuitenkin ilmestynyt koronasta huolimatta, joskin hiukan ohuempana painoksena. Toivotaan, että toiminta palautuu kohta entiselleen ja sitä kautta saadaan julkaisuja lehteen.

Ilman yritysmaailman tukea ei Parivartio olisi pystynyt näitä vuosikymmeniä toimimaan eikä kehittymään. Parivartion tukirengas koostuu maanpuolustushenkisistä yritysmaailman yhteistyökumppaneista, joiden kanssa solmitaan joko vuosittain tai toistaiseksi voimassa olevat mainossopimukset. Parivartion tukirenkaan suojelijana toimii tällä hetkellä Porin prikaatin komentaja, eversti **Vesa Valtonen.**

Parivartio kiittää lehden tukijoita ja myös lukijoita. Yhdessä varmistamme, että viesti kulkee - edelleen.

MPK valmiina paikallispuolustuksen uudistumiseen

Veli-Pekka Nurmi

Uusi laki vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta astui voimaan kaksi vuotta sitten vuoden 2020 alussa. Maanpuolustuskoulutus MPK oli valmistautunut asiaan jo hyvissä ajoin edellisen vuoden aikana ja toimeenpanoon ryhdyttiin heti vuoden vaihtuessa. Kukaan ei arvannut, että jo muutaman kuukauden kuluttua MPK:n hallitus joutuisi pandemian vuoksi tekemään päätöksen koulutuksen lähes totaalisesta keskeyttämisestä.

MPK sopeutui pandemian myötä muuttuneeseen toimintaympäristöön nopeasti ja lisäsi määrätietoisesti netin yli toteutettavaa koulutusta. Nyt, lähes kaksi vuotta myöhemmin voi todeta, että uuden lain toimeenpano ja Covid19 -pandemiaan sopeutuminen on alun hämmennyksen jälkeen sujunut mallikkaasti. Sekä palkattu henkilöstö että yli 3 000 sitoutunutta vapaaehtoistoimijaa ovat tehneet hallituksen puheenjohtajan silmin tarkasteltuna erinomaista työtä.

Omaa kieltään uusiin olosuhteisiin sopeutumisesta kertoo muun muassa se, että koulutuksen volyymi kasvoi vuodesta 2020 vuoteen 2021 yli kolmanneksella ja kursseillemme osallistui yli 32 000 osallistujaa, joista yli 5 000 oli naisia. Vuoden 2021 lopussa jäi taakse myös useita vuosia jatkunut ja hämmentäviäkin piirteitä sisältänyt laillisuusvalvontaprosessi.

Vuosi 2022 alkaa hyvissä merkeissä ja arvioita myös pandemian rauhoittumisesta on esitetty. MPK ei kuitenkaan lepää laakereillaan ja kuten kaikkien muidenkin organisaatioiden, senkin on syytä kehittää toimintaansa jatkuvasti ja etsiä samalla uusia mahdollisuuksia toteuttaa tehtäväänsä aiempaa paremmin. Toimintaympäristön muutokset tarjoavat siihen hyvinkin lupaavia mahdollisuuksia. Syyskuussa 2021 julkistettu puolustusselonteko ja kaksi kuukautta myöhemmin julkistettu asevelvollisuuskomitean mietintö sisältävät monia MPK:n kannalta merkittäviä asioita.

MPK:lle kokonaan uusia tehtäviä?

Puolustusvoimat kehittää puolustusselonteon mukaisesti paikallisjoukoista aiempaa suorituskykyisemmän valtakunnallisen verkoston, joka osaltaan ennaltaehkäise ja torjuu laaja-alaista sotilaallista vaikuttamista. Muutos tarjoaa sitoutuneille reserviläisille aiempaa monipuolisempia tehtäviä ja harjoitusmuotoja. Tarkoituksena on myös selvittää asevelvollisten nykyistä joustavampi käyttö viranomaisten tukena.

MPK on mukana muutoksessa kehittämällä koulutuksestaan aiempaa nousujohteisemman kokonaisuuden, joka tukee Puolustusvoimien sotilaallista koulutusta ja tarpeita. Samalla MPK:n rooli Puolustusvoimien strategisesta kumppanista laajenee entistä selkeämmin myös operatiiviseksi kumppaniksi.

Monet puolustusselonteossa esitetyt asiat, kuten reserviläisten käytön laajentaminen ja nousujohteisten tehtäväpolkujen kehittäminen, ovat löydettävissä myös asevelvollisuuskomitean mietinnöstä. Esille tulee myös reserviläisten keskeinen rooli paikallispuolustuksessa. Kertausharjoitukset, Puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset ja MPK:n sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus (SOTVA) sovitetaan aiempaa paremmin yhteen. Mietinnössä esitetty tahtotila ja tavoitteet vahvistavat MPK:n tehtävää ja roolia osana sotilaallista maanpuolustusta. Käytännössä tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että Puolustusvoimat määrittelee mitä SOTVA:ssa koulutetaan, hyväksyy koulutusohjelmat sekä osallistuu kurssien arviointeihin.

Kaikki MPK:n koulutus ei ole sotilaallista. Lakisääteisenä tehtävänämme on jatkossakin tukea naisten mahdollisuuksia osallistua vapaaehtoiseen maanpuolustukseen ja edistää myös nuorten mahdollisuuksia tutustua maanpuolustukseen. Vielä on liian aikaista sanoa, tuleeko MPK:lle lähivuosina aiempaa laajempia tehtäviä esimerkiksi kutsuntoihin liittyen, mutta en pidä sitäkään mahdottomana. Asevelvollisuuskomitean mietinnössä on monia asioita, jotka täsmentyvät ja konkretisoituvat vasta puolustushallinnon suunnittelun myötä.

Uudessa laissa vielä tuunattavaa

Vuoden 2020 alussa voimaan astunut laki vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta ei ole kaikilta osin aivan onnistunut. Ehkä keskeisin ongelma liittyy MPK:n lakisääteisiin tehtäviin. Vaikka MPK:n toiminta on tarkoitettu rahoitettavaksi pääsääntöisesti valtionavulla, nykyinen laki ei mahdollista sen käyttöä kaikkiin kokonaisturvallisuutta palveleviin koulutuksiin.

Hyvä esimerkki tästä on maatalouden varautumiskoulutus poikkeusolojen varalle. Tätä varautumista osana kokonaisturvallisuutta tuskin kukaan kiistää, mutta nykylain mukaan MPK ei voi tätä tehtävää toteuttaa valtionapua käyttämällä, vaan rahat on hankittava toisaalta. Tavoitteenamme on, että lain toimivuuden tarkastelu käynnistettäisiin kuluvana vuonna ja tämänkaltaiset epäkohdat korjattaisiin.

MPK on jatkossa entistä selkeämmin Puolustusvoimien strateginen ja operatiivinen kumppani, mutta sen toimintakenttä ei rajoitu pelkästään sotilaalliseen maanpuolustukseen. Kehitämme toimintaamme jatkuvasti muistaen sen, että MPK on järjestöjen järjestö, jonka keskeisin voimavara ovat motivoituneet ja asiansa osaavat reserviläiset ja muut vapaaehtoiset toimijat.

VIESTINTÄ

IN MEMORIAM

Juhani Pulkkinen (1.12.1956-6.12.2021)

Lohduton laivaston surumarssi päättyy, isänmaa sulkee syliinsä omansa, vain kunnialaukaukset rikkovat syvän hiljaisuuden…

Itsenäisyyspäivänä sairauskohtaukseen menehtynyt kapteeniluutnantti evp., sotakamreeri **Juhani Pulkkisen** mainen matka oli tullut päätökseen ja hänet siunattiin sotilaallisin kunnianosoituksin matkalle iäisyyden merelle Turun Ylösnousemuskappelissa 7. tammikuuta 2022.

45-vuotinen maanpuolustusura sai arvoisensa päätöksen.

Tapasin Jussin ensimmäisen kerran kesällä 1977 ollessani valmentamassa nuoria kersantteja päällystöopiston pääsykokeisiin ja seuraavan kerran 30 vuoden kuluttua syksyllä 2007, Jussin liittyessä Laivaston Veteraanit yhdistykseen.

Tasavallan presidentti **Sauli Niinistö** soi 17.6.2016 kapteeniluutnantti evp. Antti Juhani Pulkkiselle sotakamreerin nimen ja arvon. Hänestä tuli 58. itsenäisen Suomen sotakamreeri. Sotaisesta nimestään huolimatta arvonimi kuvaa kantajansa koko elämänuraa.

Mennään ajassa taaksepäin. Jussi pääsi aloittamaan toimiupseerin uran Päällystöopistossa talvella 1978. Tätä seurasi tulevien vuosikymmenten aikana koulutus- ja urakehityssuunnitelmien mukaisesti kursseja ja koulutuksia, jotka hän kaikki suoritti kurssiensa priimuksena.

Työ- ja virkatehtävät merivoimissa vaihtuivat koulutuksen ja kokemuksen myötä, ja hän eteni ja yleni urallaan ikätovereitaan nopeammin nousten toimi- ja opistoupseerien korkeimpaan, kapteeniluutnantin arvoon kurssitoveriensa kärjessä. Hän palveli tässä arvossa poikkeuksellisen pitkään, 9 vuoden ajan uransa loppuvaiheessa.

Jussi ei ollut kuitenkaan pelkkä uraohjus, vaan hän osallistui ammattikuntansa edunvalvontatehtäviin toimien paikallisyhdistyksen ja valtakunnallisen ammattiliiton luottamustehtävissä 15 vuoden ajan, josta huomion arvoista on sekin, että hänet valittiin Päällystöliiton varapuheenjohtajaksi poikkeuksellisen nuorena, vain 34-vuotiaana. Ammattijärjestönsä luottamustehtävistä hän luopui tultuaan määrätyksi työnantajan edustajaksi henkilöstöalan tehtävissä.

Huolimatta luottamusmiestaustastaan hän saavutti esimiestensä ja joukko-osaston henkilöstön arvostuksen tasapuolisena ja oikeudenmukaisena henkilöstöasioiden hoitajana. Hän toimi uransa viimeisen vuosikymmenen henkilöstöalan toimialapäällikkönä ja hoiti työnsä ohella myös joukko-osastonsa oikeuspseerin tehtävät.

Tunnustuksena hyvästä suoriutumisestaan tehtävässään puolustusvoimien asessori myönsi hänelle laillisuustaistelijan arvon, joka vuosittain annettiin vain yhdelle oikeuspseerille. Puolustusvoimien komentaja myönsi lisäksi hopeisen ansiomitalin puolustusvoimien ja maanpuolustuksen hyväksi tehdystä arvokkaasta työstä. Jussi palkittiin jo palveluksessa ollessaan ja vuosikymmenten aikana lukuisilla kunniamerkeillä.

Jussin meriitteihin kuuluivat myös laajat yhteiskunnalliset ansiot. Hän suoritti Turun yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa erilaisia kursseja ja toimi vapaaehtoisena riita- ja rikosasioiden sovittelijana vuosien ajan.

Seurakunta- ja nuorisotyö oli myös Jussille tärkeää. Hän toimi omassa seurakunnassa sekä Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymässä useissa luottamustehtävissä mm. irtaimen omaisuuden tarkastajien puheenjohtajana. Nuorisotyössä Jussi toimi usean vuoden ajan yhteyshenkilönä seurakunnan ja partiolippukuntien välillä.

Maanpuolustustyö ei Jussin osalta päättynyt eroon ja eläkkeeseen Puolustusvoimista. Hän liittyi Laivaston Veteraanit yhdistykseen ja toimi varapuheenjohtajanani sekä perinnevastaavana aina kuolemaansa asti. Sotakamreerit-yhdistyksen hallituksessa hän oli aktiivinen toimija kuolemaansa asti. Jussilla oli perinneasioihin ja niiden historiaan aito kiinnostus ja suuri tietämys.

Juhani Pulkkisen perhealbumi

Teppo Ahola

Varsinais-Suomen reserviläispiirissä hän toimi toimistonhoitajana usean vuoden ajan ja samalla Varsinais-Suomen reserviupseeripiirin hallituksen sihteerinä. Näihin tehtäviin liittyen hän toimi yhteydenpitäjänä Viron Reserviupseereiden ja Viron Kaitseliiton kanssa. Tämän johdosta Jussi myös opiskeli viron kieltä usean vuoden ajan.

Sotaveteraanit ja sotainvalidien asiat olivat hänen arvomaailmassaan korkealla sijalla ja hän toimi mm. sotainvalidien harrastekerhon vetäjänä.

Jussin siviiliminään kuuluivat tärkeällä sijalla lapset ja lastenlapset. Saimme vuosien ajan ihastella hänen esimerkillistä panostustaan lastenlasten syntymäpäivien viettoon pukeutumalla erilaisten satuolentojen hahmoihin. Tämäkin oli iso osoitus hänen positiivisesta mielikuvituksestaan ja rohkeudesta heittäytyä täysillä kaikkeen mihin hän ryhtyi. Tämän saman heittäytymisen saimme kokea useilla yhteisillä matkoillamme hänen hauskuuttaessa meitä ehtymättömillä tarinoillaan.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö oli Jussille elämän mittainen tärkeä asia ja suunnan näyttäjä. Isänmaa kätkettyä hänet poveensa, olisiko kauniimpaa ja arvokkaampaa paikkaa viimeiseksi leposijaksi voinut saada tai toivoa kuin sodassa kaatuneiden sankarivainajien läheisyydessä.

Laivaston Veteraani- ja Sotakamreeriveli Jussi – Lepää rauhassa.

Seppo Grönroos
kapteeniluutnantti evp., sotakamreeri
puheenjohtaja
Laivaston Veteraanit ry
Sotakamreerit ry

KOKOUKSET JA KILPAILUT

Turun Reserviläiset-Turun Reservialiupseerit ry

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN KEVÄTKOKOUS

pidetään 24.3.2022 klo 18.00.

Ilmoitamme kokouksen pitopaikan 3 viikkoa ennen yhdistyksen nettisivuilla ja sähköpostilla. Kokous saatetaan pitää myös etänä, jos vallitseva koronatilanne niin edellyttää.

Tervetuloa,
Hallitus

Kyrön Seudun Reserviupseerit Ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN KEVÄTKOKOUS

pidetään maanantaina 28.3.2022 klo 18.00 alkaen Riistatuvalla, osoitteessa Kivimäentie 218, Riihikoski.

Tilaisuudessa aluetoimiston päällikkö evltn Petteri Litti esittäytyy ja pitää tilannekatsauksen. Koronarajoitusten niin vaatiessa kokous järjestetään etäyhteyksin Meetilla.

Tervetuloa
Hallitus

KOKOUKSET JA KILPAILUT

VUOSIKOKOUSKUTSU

Salon Seudun Reserviupseerit ry:n sääntömääräinen kevätvuosikokous järjestetään torstaina 31.3.2022 klo 18.00 etäkokouksena.

Vuosikokoukseen voi osallistua myös saapumalla kokouspaikalle Salon lukioon (Kaherinkatu 2, Salo). Huomioithan turvavälit sekä kasvomaskin käytön.

Etäyhteysvälineenä on Microsoft Teams.

Ilmoittautuminen etäkokoukseen tapahtuu yhdistyksen kotisivuilta https://www.rul.fi/salo

Vuosikokoukseen voi ilmoittautua 31.3. klo 12 asti. Teams-kokouslinkki lähetetään ilmoittautuneille jäsenille.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa! ***Hallitus***

Ps. Kokouksen jälkeen esitelmätilaisuus klo 19 alkaen.

KIINA-ESITELMÄ SALOSSA

Salon Seudun Reserviupseerit ry järjestää esitelmätilaisuuden torstaina 3.3.2022 klo 18.00.

Paikkana on Salon lukio (Kaherinkatu 2, Salo).

Huomioithan turvavälit sekä kasvomaskin käytön.

Esitelmän pitäjä professori Lauri Paltemaa, aiheena "Kiina".

Kaarinan-Piikkiön Reserviläiset ry:n ja Piikkiön-Kaarinan Reserviupseerit ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET KEVÄTKOKOUKSET

pidetään torstaina 17.3.2022 klo 18:00. Kokouspaikka Piikkiö Works Oy, Kolamäentie 2, 21500 Piikkiö.

Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Piirien toiminnanjohtaja vierailee kokoustemme alussa.

Mahdollisista muutoksista tiedotetaan nettisivuilla: https://kaarinan-piikkion-reservilaiset.reservilaisliitto.fi/ ja https://www.rul.fi/piikkio-kaarina/

Tervetuloa! ***Hallitukset***

Turun Reserviupseerit ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN KEVÄTKOKOUS

Kokous pidetään tiistaina 22.3.2022 kello 18.00 (koronarajoitusvarauksella) Heikkilän Sotilaskodin pääsalissa.

Kokoukseen on mahdollista osallistua myös sähköisesti. Kokouslinkki toimitetaan ilmoittautuneille sähköpostitse ennen kokousta.

Kevätkokouksen asialistalla sääntömääräiset kevätkokousasiat.

Ilmoittautumiset kevätkokoukseen (sekä paikan päälle, että verkkoon) pyydetään perjantaihin 18.3.2022 kello 18 mennessä osoitteella toimisto@tru.fi tai 045-6736836.

Tervetuloa! ***Hallitus***

Loimaan Seudun Reserviläiset ry.

KEVÄTKOKOUS

Keskiviikkona 23. maaliskuuta 2022 klo 18.00 Veteraanituvalla, Veteraanintie 25, Loimaa

Johtokunta klo 17.30

Loimaan Reserviupseerit ry:n

VUOSIKOKOUS

pidetään Loimaan Veteraanituvalla keskiviikkona 23. maaliskuuta 2022 klo 18.

Käsitellään sääntöjen vuosikokoukselle määräämät asiat sekä päätetään sääntöjen muuttamisesta.

Hallituksen kokous klo 17.

Loimaan Reserviupseerit ry

KOKOUSKUTSU

Raision Reserviupseerit ry:n
ja Raision Reserviläiset ry:n

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET KEVÄTKOKOUKSET

pidetään
torstaina 17.3.2021 kello 18.00 alkaen
Raision kaupungintalolla,
Nallinkatu 2, 21200 Raisio,
kahvitus kello 17.30 alkaen.

Mikäli kokousajankohtana on rajoituksia kokoontumisten osalta, tullaan kokoukset järjestämään etäyhteydellä Teams-sovelluksella.

Yhdistyksen jäsenet saavat Teams-sovelluksen kutsulinkin sähköpostiin. Mikäli sähköpostiosoite ei ole maanpuolustusrekisterissä, tulee kokoukseen ilmoittautua osoitteeseen raisionru@gmail.com (Reserviupseerit) tai raision.reservilaiset@gmail.com (Reserviläiset)

Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Ennen kokousten alkua puheenjohtajat kertovat yhdistysten toimintavuodesta.

Kokouksissa noudatetaan viranomaisohjeita ja määräyksiä kokoontumisten osalta.

Raision Reserviupseerit ry
Raision Reserviläiset ry

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIUPSEERIPIIRI RY:N JA VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRI RY:N

KEVÄTKOKOUKSET

Kummankin piirin kevätkokoukset pidetään 31.3.2022 klo 18:00 alkaen Heikkilän sotilaskodissa (Rykmentintie 15, Turku).

Kokouksissa käsitellään piirien sääntömääräiset kevätkokouksen asiat.

Ilmoittautumiset (nimi ja sähköpostiosoite) kokoukseen 15.3. mennessä toiminnanjohtajalle (vsres@co.inet.fi). Kokouskahvit tarjotaan kello 17.30 alkaen.

Piirihallitukset

XXXVIII WIHTORIN SYRJÄHYPPY 22.4.2022

TERVETULOA JOTOSTELEMAAN

Wihtorin Syrjähyppy -pienoisjotos järjestetään jo 38. kerran mutta tällä kertaa uudistetusti 9-tien varrella Loimaan Laukojien ampumaradan maastossa. Jotos alkaa perjantaina 22.4.2022 klo 18.00, jolloin ensimmäinen partio lähtee liikkeelle Veteraanituvalta osoitteessa Veteraanintie 25, Loimaa.

Partiot ovat vapaasti muodostettavissa. Tehtävät on suunniteltu 4-henkisille partioille mutta myös 3 ja 5 hengen partiot voivat osallistua.
Kuljettava matka on n. 7 km.

Jokaisella on oltava mukana henkilökohtainen ensiapuvarustus, maastoon ja olosuhteisiin nähden sopiva vaatetus, puukko sekä riittävästi valonlähteitä metsässä kulkemiseen. Saunavarusteet ja käteistä kanttiinia varten kannattaa myös varata mukaan.

Osanottomaksu: 15e/partio maksetaan Loimaan Seudun Reserviläisten
tilille Liedon SP FI41 4309 0010 4253 46 kilpailupäivään mennessä.
Kuitti maksusta esitettävä ennen lähtöä.

Partiokohtaiset ilmoittautumiset sähköpostilla viimeistään 18.4. lsres1956@gmail.com (partion nimi, osanottajat sekä partionjohtajan yhteystiedot).

Lisätietoja: Eero Kopu, eero.kopu@gmail.com

RESERVILÄISTEN SM-PILKIT 2021 PYHÄJÄRVI 3.4.2022

Kilpailukeskus: Hotellinranta, opastus Ollintie 19 86800 Pyhäsalmi

Kilpailukala: Kaikki lain sallimat, ei taimen. Syöttäminen kielletty

Sarjat: Miehet, miehet 55, miehet 65, naiset, joukkuekisa
Joukkuekisa: 3 hengen joukkueet, sekajoukkueet sallittu
Naisten – ja veteraanisarjoissa potkurin ja akkukairan käyttö sallittu

Ilmoittautuminen: 30.3.2022 mennessä osoitteeseen respilkki2022@gmail.com

Osallistumismaksu: 20€/henkilö, joukkuemaksu 30€, jälki-ilmoittautuminen +10€
Maksut on maksettava 1.4.2022 mennessä tilille: **FI90 4600 1820 0211 56**

Kuitti mukaan kilpailuun!

Aikataulu:
08.00 Kisakanslia auki
09.00 Kisapuhe
09.15 Siirtymä
10.00 Kisa alkaa
14.00 Kisa päättyy ja siirtymä alkaa
15.00 Siirtymä päättyy, kaikkien oltava rannalla
16.00 Palkintojen jako

Kilpailuaika 10-14, siirtymät 45-60 min

Huolto: Paikalla kioski ja kalastustarvikemyyntiä

Huom! Kaikkien osallistujien kesken arvotaan Makitan akkukairapaketti (arvo 329€)

Majoitus: Hotelli Pyhäsalmi, puh. 08 478 8200

Tiedustelut: Jyrki Paavola 044 235 4238

TERVETULOA PYHÄJÄRVELLE!

KILPAILUKUTSU

Mäntsälän reservilläiskerhot, Kärkölän Kisa-Veikot ja Mäntsälän Urheilijat ry:n suunnistusjaosto järjestävät yhteistyönä Reserviläisurheiluliiton

PARISPRINTTI- JA HENKILÖKOHTAISEN AMPUMASUUNNISTUSKILPAILUN

lauantaina, **23.4.2022** Järvelän ampumaradalla Kärkölässä. Kilpailukeskuksen osoite on Ampumaradantie, Kärkölä.

Sarjat:
Parisprintti: H, D, H80, H100, H120, H/D 16, H/D18
Henkilökohtainen: H, D, H/D35-80, H/D 16-18-20, Harrastaja
Henkilökohtaisia sarjoja voidaan yhdistää, ellei sarjaan tule vähintään kolmea ilmoittautunutta.

Parisprintin ensimmäinen lähtö on kello 10.00 ja henkilökohtaisen kilpailun kello 14.00.

Ilmoittautuminen tehdään keskiviikkoon 13.4. klo 21.00 mennessä, sähköpostilla osoitteeseen j.u.antikainen@kolumbus.fi tai kirjeitse osoitteeseen Jarmo Sulopuisto, Kakkulaniitytie 18, 04600 Mäntsälä. Ilmoittautumisessa on oltava kilpailijan sotilasarvo, nimi, sarja, Emit-numero (jos on) ja
piiri.

Parisprintin osallistumismaksu on 40€ ja henkilökohtaisen kilpailun 30€. Maksu maksetaan ilmoittauduttaessa Mäntsälän Reserviupseerikerhon tilille FI17 5282 0120 1389 36.

Lähtöluettelot julkaistaan Mäntsälän Reserviupseerikerhon sivuilla osoitteessa https://www.rul.fi/mantsala/ tiistaina, 19.4..

Kilpailijoilla on oltava voimassa oleva ampumaturvavakuutus. Vakuutus tarkistetaan ilmoittauduttaessa.

Kilpailua koskeviin kysymyksiin vastaa Jarmo Sulopuisto jatu@sulopuis.to tai puhelimella 0400 354 526.

Kilpailusta löytyy lisätietoja Mäntsälän Reserviupseerikerhon kotisivuilta https://www.rul.fi/mantsala/.

Kilpailukeskuksessa on tarjolla aamupalaa, puolen päivän aikoihin lounas ja kahvio on avoinna koko ajan. Pesupaikkaa ei ole.

TERVETULOA KISAILEMAAN KÄRKÖLÄÄN, SALPAUSSELÄN HARJULLE!

Älä jää vaivojen kanssa yksin.

Nopeasti ja turvallisesti lääkäriin, päivystykseen ja hammaslääkäriin.

Terveystalo

Pulssi | Aninkainen | DataCity | Naantali | Lieto

Varaa aika **terveystalo.com** tai soita 030 6000 (avoinna 24/7, puhelun hinta lankaliittymästä 8,35 snt/puhelu + 3,20 snt/min, matkapuhelinliittymästä 8,35 snt/puhelu + 19,33 snt/min).

K Jotta kaupassa olisi kiva käydä.

HEXAMER

SILIKONITUOTTEET

- MUOTONAUHAT
- MUOTTITUOTTEET
- SILIKONILETKUT
- NESTESILIKONITUOTTEET (SLR)

HEXAMER OY

Pakurlantie 6, 20380 Turku, puh. 010 617 620, fax 010 617 621

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry

Sauna | Keittiö | LED-profiilit ja valot sisä- ja ulkovalaistukseen

www.ledify.fi LEDIFY

KESKUSAUTOHALLI OY

Turku | Raisio | Salo | Forssa

LUE LISÄÄ: keskusautohalli.fi

MERKKIPÄIVÄT

MAALISKUU

95 VUOTTA
11.3. Alikersantti Lietepohja Risto — Salo

91 VUOTTA
13.3. Sotilasmestari Laaksonen Reino — Salo
17.3. Luutnantti Ylisippola Mikko — Turku
21.3. Kapten Karlsson Stig — Åbo
22.3. Kapteeni Helminen Pentti — Turku

90 VUOTTA
2.3. Sotilasmestari Närvä Eino — Lokalahti
18.3. Vänrikki Leppälehto Vilho — Vinkkilä

85 VUOTTA
7.3. Yliluutnantti Kettinen Kalevi — Turku

80 VUOTTA
7.3. Majuri Kaarlonen Juha — Perniö AS
14.3. Yliluutnantti Wikström Ilkka — Särkisalo
18.3. Kapteeni Torp Aimo — Raisio
19.3. Sotilasmestari Toivola Olavi — Littoinen
19.3. Överlöjtnant Åkerholm Bo — Pargas
23.3. Kapteeni Vahtera Raimo — Raisio
31.3. Kersantti Kontto Mauno — Salo

75 VUOTTA
12.3. Kapten Enestam Jan-Erik — Västanfjärd
18.3. Luutnantti Johansson Kurt — Paimio
19.3. Ylikersantti Siusluoto Antti — Kustavi
18.9. Kapteeniluutnantti Knaapi Juha Antero — Taivassalo

70 VUOTTA
1.3. Kapteeni Louhi Paul — Raisio
1.3. Vänrikki Ryökäs Samuli — Riihikoski
15.3. Kersantti Tuusvuori Markku — Naantali
15.3. Korpraali Viitanen Reino — Haveri
18.3. Kersantti Kylmämetsä Seppo — Metsämaa
28.3. Vänrikki Raiko Risto — Tampere

60 VUOTTA
1.3. Eversti Jantunen Olavi — Kruusila
12.3. Luutnantti Virtala Markku — Parainen
13.3. Ylikersantti Väihkönen Esko — Piikkiö
20.3. Everstiluutnantti Ehrnrooth Hans — Turku
20.3. Ylivääpeli Soon Jukka — Piikkiö
22.3. Kommodori Savolainen Jukka — Turku
25.3. Kersantti Tuominen Harri — Turku
30.3. Kapteeni Sairanen Jari — Lieto

50 VUOTTA
3.3. Vänrikki Keskinen Juha — Halikko
3.3. Jääkäri Lähteenoja Jukka — Oripää
3.3. Korpraali Tamminen Hannu — Oripää
4.3. Ylikersantti Palomäki Tommi — Somero
6.3. Kersantti Martti Kalle — Niinijoki
8.3. Vänrikki Tausa Mika — Tampere
15.3. Vääpeli Laine Tommi — Nousiainen
30.3. Luutnantti Kiiveri Kimmo — Littoinen
30.3. Yliluutnantti Lahti Aki — Turku
31.3. Luutnantti Ylhä Anssi — Piikkiö

HUHTIKUU

94 VUOTTA
27.4. Yliluutnantti Riento Risto — Turku

93 VUOTTA
14.4. Vuokko Asser — Mynämäki

85 VUOTTA
1.4. Kapteeniluutnantti Sandell Eero — Turku
8.4. Majuri Suomala Jarmo — Turku
19.4. Luutnantti Valde Ilkka — Ilmarinen
24.4. Lääkintäluutnantti Parvinen Timo — Turku

80 VUOTTA
2.4. Kersantti Jokinen Veikko — Salo
7.4. Majuri Mauno Erkki — Turku
14.4. Yliluutnantti Nurminen Hannu — Salo

75 VUOTTA
5.4. Yliluutnantti Jussila Tapio — Kuusisto
7.4. Alikersantti Kuosa Harri — Ypäjä
9.4. Majuri Santalahti Mikko — Naantali
18.4. Kersantti Rantanen Heikki — Koski TL
23.4. Luutnantti Saarinen Jouni — Salo

70 VUOTTA
8.4. Vääpeli Nurmi Tapio — Ylönkylä
14.4. Kersantti Anttila Heikki — Alastaro
17.4. Jääkäri Veräjänkorva Pertti — Askainen
22.4. Ylikersantti Tuomola Olli — Kyrö
26.4. Yliluutnantti Saarnio Erkki — Kuusisto

60 VUOTTA
1.4. Kapteeni Vuorio Pasi — Laitila
9.4. Viestimies Kalliomäki Kimmo — Forssa
9.4. Alikersantti Mäkelä Kari — Uusikaupunki
11.4. Luutnantti Rintanen Marko — Laitila
19.4. Laakso Marja-Leena — Kruusila
23.4. Tykkimies Ryynänen Juha — Turku
25.4. Hällfors-Laaksonen Tuula — Loimaa

50 VUOTTA
3.4. Alikersantti Vuorio Kimmo — Masku
4.4. Majuri Lahtinen Matti — Littoinen
5.4. Korpraali Eskelinen Tero-Pekka — Turku
12.4. Alikersantti Nipala Toni — Turku
12.4. Alikersantti Rouvali Timo — Salo
14.4. Ojala Heli Alastaro
15.4. Vänrikki Martinmäki Jari — Aura KK
16.4. Jääkäri Pouke Iiro — Perniö
25.4. Sotamies Rautanen Eero — Kustavi
26.4. Yliluutnantti Suonpää Heikki — Hämeenlinna
29.4. Luutnantti Osara Karri — Noormarkku

FinFerries

www.pwc.fi

Yrittäjien tukena jo 60 vuotta

pwc

Läntinen Rantakatu 7
20100 TURKU
puh. 020 787 7160

KOTIKENTTÄETU

Turusta suoraan:

- Kotimaan kohteisiin
- Ulkomaan kohteisiin
- Lomalennoille

Toimivat ja nopeat matkustaja- ja rahtilennot suoraan Turusta maailmalle

FINAVIA

Turun Lentoasemalta lentäen maailmalle

Nordea

Ajat muuttuvat. Helpommiksi.

Kun vaihdat paperisen tunnuslukukorttisi Nordea Tunnusluvut – sovellukseen, luvut kulkevat aina mukanasi ja voit hoitaa entistä kätevämmin sekä pankkiasiat että muut pankkitunnuksia vaativat palvelut.

Lue lisää **nordea.fi/tunnuslukusovellus** ja lataa tunnuslukusovellus puhelimeesi tai tablettiisi.

NORDEA 24/7 0200 3000 (PVM/MPM), NORDEA.FI

Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliike, Nordea Bank AB (publ), Ruotsi